

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

กรมควบคุมโรคได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ประชาชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
จากร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

๑.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ

๑.๑.๑ กรมควบคุมโรคได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อประเด็นของร่างพระราชบัญญัติ
โรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จากผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนของหน่วยงานในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
และหน่วยงานในสังกัดกรมควบคุมโรค ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรม ทีเค พาเลซ แอนด์
คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

(๒) รับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘
กันยายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมอมารี ดอนเมือง แอร์พอร์ต กรุงเทพมหานคร

๑.๑.๒ กรมควบคุมโรคได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
ของกรมควบคุมโรค (www.ddc.moph.go.th/index.php) ซึ่งเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๑.๒ ขั้นตอนหลังจากผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

กรมควบคุมโรคได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ
กรมควบคุมโรค (<http://laws2.ddc.moph.go.th/index.php>) ซึ่งเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย
การตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย และการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ
การวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ ไม่สร้างภาระแก่ประชาชน
เกินความจำเป็น

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ

๒.๑.๑ กรมควบคุมโรคได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

(๑) รับฟัง...

(๑) รับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนของหน่วยงานในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติและหน่วยงานในสังกัดกรมควบคุมโรค ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรม ทีเค พาเลส แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

(๒) รับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมอมารี ดอนเมือง แอร์พอร์ต กรุงเทพมหานคร

๒.๑.๒ กรมควบคุมโรคได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (www.ddc.moph.go.th/index.php) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๖๓ และระหว่างวันที่ ๔ - ๑๓ กันยายน ๒๕๖๓ รวม ๒๕ วัน

๒.๒ ขั้นตอนหลังจากผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

กรมควบคุมโรคได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<http://laws2.ddc.moph.go.th/index.php>) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๒๘ เมษายน ๒๕๖๔ รวม ๑๙ วัน

๓. พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ

จากผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นทุกพื้นที่ ผ่านการจัดประชุมและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค

๓.๒ ขั้นตอนหลังจากผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

จากผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นทุกพื้นที่ ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค

๔. ความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง

๔.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ

๔.๑.๑ ความเห็นจากการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๒ ครั้ง

ประเด็นที่ ๑ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการกำกับดูแล การได้มา การเข้าถึง การเก็บรักษา การนำไปใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด เช่น การให้ติดตั้งแอปพลิเคชันหรือการใช้ระบบติดตามอาการของผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือการให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นของผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด

มีความเห็นดังนี้

๑) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี เสนอว่า หากการกำกับดูแล การได้มา การเข้าถึง การเก็บรักษา การนำไปใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามประเด็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรา ๑๐ อยู่แล้ว ก็ให้กำหนดเพิ่มเติมในมาตรา ๑๐ โดยให้มีการบูรณาการกัน แต่ถ้าเป็นคนละประเด็นกันก็ควรกำหนดให้ชัดเจน และเห็นควรให้มีการหารือหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่าสามารถกำหนดหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการดังกล่าวได้มากน้อยเพียงใด เนื่องจากอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคล แต่อีกส่วนหนึ่งก็เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเห็นว่าตามวรรคสองของมาตรา ๑๐ ให้อำนาจในการออกอนุบัญญัติซึ่งครอบคลุมสิ่งที่จะต้องดำเนินการตามประเด็นที่จะเสนออยู่แล้ว เพียงแต่ต้องไปกำหนดกระบวนการที่ชัดเจน

๒) นางบุญสวย ชัยสถิตกุล สำนักงานสาธารณสุขชัยภูมิ เห็นด้วยกับประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไขนี้ ส่วนการดูแลฐานข้อมูลหลักใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ อีกทั้งมีเรื่องระดับชั้นของการเข้าถึง การรักษา และการเชื่อมโยงข้อมูลที่จะต้องนำมาพิจารณาต่อไป

๓) นายธีระยุทธ มุจรินทร์ สำนักงานสาธารณสุขอำนาจเจริญ เห็นด้วยกับประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไขนี้ และควรให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔ และควรมีลำดับขั้นว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตำแหน่งใดควรเป็นผู้ที่เข้าถึงข้อมูลได้ เช่น เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่ได้รับมอบหมายจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดดังกล่าวไว้ในอนุบัญญัติด้วย

๔) นางอรุณี โพธิ์สี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม เห็นด้วยกับการให้อำนาจในการได้มา หรือเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง

เนื่องจากมาตรา ๑๐ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดเฉพาะเรื่องการเก็บข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงเรื่องการได้มา การเข้าถึง การเก็บรักษา และการนำข้อมูลไปใช้ จึงเห็นควรกำหนดเกี่ยวกับกรณีการได้มา การเข้าถึง การเก็บรักษา การนำไปใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๒ การกำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เพิ่มเติม ดังนี้

๑. สั่งการหรือมอบหมายให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร กลุ่มบุคคล หรือบุคคล ดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดได้อย่างเหมาะสม ทันสถานการณ์ และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อใช้สำหรับแยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด เช่น ประเภทของสถานที่ ลักษณะหรือมาตรฐานของสถานที่สำหรับเป็นที่แยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรค หรือผู้ที่เป็นพาหะ

๓. กำหนดนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเพื่อการควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด เช่น การบริหารจัดการวัคซีนที่ใช้สำหรับป้องกันโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด

๔. กำหนดให้มีศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operations Center) ในแต่ละระดับ มีความเห็นดังนี้

๑) นายโสภณ เอี่ยมศิริถาวร ผู้อำนวยการกองโรคติดต่อทั่วไป เสนอว่า เนื่องจากมีบุคคลที่ถูกกักกันมากขึ้น กลไกมีความซับซ้อน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมากขึ้น การเพิ่มความยืดหยุ่นให้ผู้เดินทางชาวต่างชาติทำให้ความเสี่ยงมีมากขึ้น นอกจากนี้ อาจกำหนดให้ส่วนกลางมีอำนาจมอบหมายหรือสั่งการหน่วยงานระดับจังหวัดโดยกำหนดหน้าที่และอำนาจไว้อย่างกว้าง ซึ่งจะมีการกำหนดรายละเอียดในภายหลัง ภารกิจเหล่านี้ใช้คนจำนวนมากจะต้องมีการระดมสมองโดยหน่วยปฏิบัติการที่ดำเนินงานกักกันและคุมไว้สังเกต ซึ่งต่อไปมีแนวโน้มที่จะมีการเปลี่ยนจากการกักกันเป็นการคุมไว้สังเกตมากขึ้นเพื่อประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว เพราะการกักกันไม่ใช่คำตอบสำหรับอีกหนึ่งปีข้างหน้าแต่จะเป็นการคุมไว้สังเกต ส่วนโรงแรมในประเทศไทยมีความสามารถในการกักกันได้ไม่เกินห้าหมื่นคน การคุมสังเกตสามารถที่จะรองรับคนจำนวนมากต่อไป การใช้ประโยชน์ศูนย์ปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข (EOC) ขึ้นอยู่กับผู้บริหารแต่ละจังหวัด ซึ่งการมี EOC ในกฎหมายจะทำให้การแก้ปัญหาในแต่ละระดับเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี มีความเห็นดังนี้ ๑. เมื่อมีร่างกฎหมายแม่บทแล้วจะต้องมีการเตรียมกฎหมายลำดับรองไว้ด้วย ๒. ต้องกำหนดให้อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติที่เพิ่มเติมขึ้นมานี้ให้มีความเชื่อมโยงกับอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อด้วย เพราะเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นผู้ออกคำสั่งในการป้องกันตามกฎหมาย ๓. การกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานในการสั่งการคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด จะทำได้จริงในทางปฏิบัติหรือไม่ หากเปลี่ยนเป็นนายกรัฐมนตรีจะดีกว่าหรือไม่ในภาวะวิกฤต และ ๔. คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติควรเป็นผู้กำหนดสถานที่และคุณสมบัติของสถานการณ์ในระดับ National Quarantine คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกำหนด Local Quarantine

๓) นางสาวอุบลวรรณ นิยมจันทร์ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน เสนอให้แก้ไข (๒) เป็น “พิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบวงเงินงบประมาณและแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ” เพราะโดยปกติคณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบกรอบวงเงิน แต่ไม่ได้ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการ เพื่อให้มีความยืดหยุ่น

๔) นายชลทรัพย์ แซมา กองด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีความเห็นดังนี้ ๑. เพิ่มหน่วยงานที่รับผิดชอบงานสื่อสารความเสี่ยงและพฤติกรรมสุขภาพในคณะกรรมการ และ ๒. กรณีคำตอบแทนเสี่ยงภัยสำหรับหน่วยงานภายนอกที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ควรมีการหารือร่วมกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยว่าเงินที่ได้มาก่อนเดี๋ยวก่อนจะบริหารจัดการอย่างไรสำหรับหน่วยงานในการปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติ

๕) นายอำนาจ ทิพศรีราช สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ เสนอให้ ปรับแก้ถ้อยคำใน (๑) - (๕) ให้ชัดเจนและครอบคลุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาดในเรื่องการกำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติ

๖) นายธีระยุทธ มุจิรินทร์ สำนักงานสาธารณสุขอำนาจเจริญ เสนอว่า ควรกำหนดให้ครอบคลุมทุกโรค มีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยให้หน่วยงานในพื้นที่เป็นผู้บริหารจัดการ

๗) นางดุริณี โพธิ์สี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม เสนอว่า ควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่กักกันไว้แบบกว้าง ๆ ส่วนในทางปฏิบัติ มีปัญหากับประชาชนในพื้นที่ที่ไม่เห็นด้วยกับการให้มีสถานที่กักกันตั้งอยู่ในพื้นที่

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นเหตุให้มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติในการสั่งการหรือมอบหมายคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร กลุ่มบุคคล หรือบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด การกำหนดเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สำหรับแยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด และการกำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำหนดให้มีศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินในแต่ละระดับ เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดมีความเหมาะสม ทันสถานการณ์และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรให้กำหนดประเด็นดังกล่าว ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๓ การกำหนดให้บุคคลที่พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่นเดียวกับบุคคลตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑) นางสาวรรรยา จันทตานนท์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า “แพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล” เนื่องจากเกิดปัญหาการตีความว่าหมายถึงใคร

๒) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี เสนอให้แยกกรณีการแจ้งโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดเป็นอีกมาตรา

๓) นางศิริรัตน์ ลิกานนท์สกุล อนุนายกสภาเทคนิคการแพทย์ มีความเห็นดังนี้ ๑. เห็นด้วยให้เรื่องจากแจ้งกรณีโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดแยกเป็นอีกมาตรา และ ๒. เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า “สถานที่ที่ได้รับการขึ้นสูตร” เพราะอาจไม่ได้หมายถึงห้องปฏิบัติการเพียงอย่างเดียว

๔) นายคุณภาพ คงเจือ กองด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เสนอให้เพิ่ม “บุคคลในครอบครัว” ไว้ในกลุ่มเดียวกับเจ้าบ้านที่ให้หน้าที่แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๑

๕) นางมณฑินี วสันตอุโปภาคาร กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เสนอให้แยกโรคติดต่อแต่ละประเภทออกเป็นแต่ละหมวด

๖) นางสาวพนิดา ศรีประสา สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น เสนอให้เพิ่มอำนาจในการป้องกันควบคุมโรคกรณีโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง

๗) นางศิริรัตน์ ลิกานนท์สกุล อนุนายกสภาเทคนิคการแพทย์ เสนอให้ปรับแก้ (๔) เป็น “ผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้รับการขึ้นสูตรในทางการแพทย์ ในกรณีที่ได้รับการขึ้นสูตร...”

๘) นายกิตติพิชญ์ จันท์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น มีความเห็นว่ากรณีการแจ้งโรคระบาด ศูนย์ระบาดวิทยาในสาธารณสุขอำเภอไม่ได้ถูกกำหนดให้มีหน้าที่แจ้ง จึงขอเสนอให้ปรับแก้ให้บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่แจ้งตามมาตรา ๓๑ ด้วย

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

การกำหนดให้บุคคลที่พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย และโรคระบาด มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ จะทำให้การป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตราย และโรคระบาดเป็นไปด้วยความรวดเร็วและทันการณ์ จึงเห็นควรให้กำหนดประเด็นดังกล่าว ไว้ในร่างพระราชบัญญัติ โรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๔ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ที่พักอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีคำสั่งให้แยกกัก กันกัน หรือคุมไว้สังเกตเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่นเดียวกับบุคคลตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่เพื่อใช้แยกกักหรือกักกัน ค่าใช้จ่ายในการทำควมสะอาดสถานที่ หรือยานพาหนะ

มีความเห็นดังนี้

๑) นายคุณภาพ คงเจือ กองด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า “กักกัน” ให้หมายความรวมถึงการรักษาด้วย

๒) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี เสนอว่า ไม่ควรให้ผู้ที่ถูกกักกันต้องเสียค่าใช้จ่าย

๓) นางสาวฉายา อินทร์ักษ์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๑๑ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเห็นว่า หากเปรียบเทียบกับกรณีนักท่องเที่ยวซึ่งรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดูแลกับผู้ที่ถูกรัฐสั่งให้กักกัน รัฐจึงควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในกรณีนี้เช่นกัน

๔) นางมณฑินี วสันติอุปโภคกร กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความเห็นดังนี้ ๑. ไม่ควรให้ผู้ที่ถูกกักกันต้องเสียค่าใช้จ่าย รัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย และ ๒. เสนอให้มีการชดเชยแรงงาน นอกระบบ และไม่เห็นด้วยกับการ Home quarantine

๕) นายชลทรัพย์ แขมา กองด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เสนอว่า ควรมีทางเลือก ให้สามารถ Home isolation ได้ถ้าไม่มีเงิน และมีสิทธิได้รับค่าชดเชยในกรณีที่ถูกหยุดงาน

๖) นางสาวอุบลวรรณ นิยมจันทร์ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน เห็นด้วยกับประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไข เพราะต้องคำนึงถึงภาระการเงินที่ประเทศจะต้องแบกรับ ทั้งนี้ มีหน่วยงานอื่นที่สามารถช่วยหรือ สนับสนุนในเรื่องค่าใช้จ่ายในกรณีที่ไม่มีเงินจ่าย และมีมาตรการเยียวยาอื่น ๆ

๗) นายเมธิพงษ์ ขาตะเมธิกุล ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร มีความเห็นว่า การประกาศให้โรคใดโรคหนึ่งเป็นโรคติดต่ออันตรายแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของโรคนั้น ดังนั้น รัฐจึงควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย อีกทั้ง มีประชาชนส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถ Home isolation ได้

๘) นางศิริรัตน์ ลิกานนท์สกุล อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์ มีความเห็นดังนี้ ๑. ในความเป็นจริงผู้ถูกกักก็มีส่วนในการร่วมออกค่าใช้จ่ายอยู่แล้ว และ ๒. การสูญเสียรายได้ก็ถือว่าได้มีการออกค่าใช้จ่าย ในการกักกันแล้ว

๙) นายธีระยุทธ์ มุจรินทร์ สำนักงานสาธารณสุขอำนาจเจริญ มีความเห็นว่า เป็นความรับผิดชอบ ของรัฐในการดำเนินการให้ประเทศมีความปลอดภัยจากโรคติดต่อ ดังนั้น การพิจารณาว่าใครควรเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายจึงขึ้นอยู่กับว่ารัฐได้แจ้งเตือนว่าพื้นที่นั้นมีความปลอดภัยหรือไม่ ถ้ารัฐได้แจ้งแล้วว่าไม่ปลอดภัย แล้วยังมีการฝ่าฝืนเข้าไปในพื้นที่นั้นอีก ผู้ที่ฝ่าฝืนจึงควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เนื่องจากมีกรณีผู้ที่พำนักอยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีคำสั่งให้แยกกักกันกัน หรือคุมไว้สังเกต ควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น จึงเห็นควรให้กำหนดประเด็นดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๕ การแยกเรื่องสอบสวนโรคกับเรื่องดำเนินการหรือออกคำสั่งออกจากกัน โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสามารถดำเนินการหรือออกคำสั่งได้ เมื่อเกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดขึ้น โดยบางกรณีไม่จำเป็นต้องมีการสอบสวนโรคก่อน

มีความเห็นดังนี้

๑) นายชาโล สาณศิลป์ ปริญญาโท สาธารณสุขศาสตร์ ภาควิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เห็นด้วยกับประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไข แต่ ณ ขณะนี้มีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหลากหลาย อาจต้องกำหนดคุณสมบัติว่าใครสอบสวนโรคได้ หรืออาจจะกำหนดให้เฉพาะเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสายสาธารณสุขที่สามารถสอบสวนโรคได้

๒) นายสมาน พุทธะกุล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี มีความเห็นดังนี้ ๑. การออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔ ควรต้องมีการดำเนินการบางอย่างก่อนที่จะใช้อำนาจ เพราะเป็นการรอนสิทธิของประชาชน ๒. หากกำหนดไว้ดังประเด็นที่เสนอเพิ่มเติมนี้ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจไม่สามารถทำได้ แต่จะเป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อที่มีหน้าที่เพราะมีอยู่ในทุกอำเภอ และ ๓. ควรให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อมีหน้าที่สอบสวนโรค

๓) นางเพ็ญศรี ไผ่รัตน์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๔ จังหวัดสระบุรี เสนอให้มีการเพิ่มคุณสมบัติของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในอนุบัญญัติ เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายเป็นไปอย่างถูกต้อง

๔) นางมณฑินี วสันตอุปโกศากร กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เสนอว่าควรกำหนดให้ “เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่ได้รับมอบหมาย” เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่มีหน้าที่สอบสวนโรค

คำชี้แจง

เนื่องจากในมาตรา ๓๔ กำหนดเรื่องการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อและการสอบสวนโรคไว้ในมาตราเดียวกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ จึงเห็นควรให้แยกเรื่องสอบสวนโรคกับเรื่องออกคำสั่งออกจากกันในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๖ การกำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจและหน้าที่เพิ่มเติม ดังนี้

๑. สั่งห้ามทำกิจกรรมหรือกิจการที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดกิจกรรมในสถานที่แออัด

๒. สั่งให้มีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคเมื่อสถานที่ใดมีความเสี่ยงที่จะเกิดการแพร่ระบาดของโรคหรือถูกสั่งปิดกิจการหรือสั่งห้ามจัดกิจกรรม เช่น การให้ทำความสะอาดสถานที่ การให้สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า

มีความเห็น...

มีความเห็นดังนี้

๑) นายชาโล สาณศิลป์ กงระบาดวิทยา เสนอว่า การกำหนดสถานที่กักกันควรเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการในการกำหนดตามมาตรา ๓๕ และรัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกักกัน เพราะประชาชนอาจไม่สามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายได้

๒) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี เสนอว่า อำนาจตาม (๒) ควรกำหนดให้ผู้ว่าราชการสามารถสั่งผู้ใดหรือกลุ่มบุคคลใดได้ด้วย

๓) ศาสตราจารย์อมร ลีลารัศมี ที่ปรึกษาเลขาธิการแพทยสภา เสนอให้มีการแก้ไข (๑) เป็น “สั่งห้ามผู้ใดทำกิจกรรมหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเมื่อสถานที่ดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการตามข้อกำหนดหรือคำสั่งมาตรการป้องกันโรค” เนื่องจากเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชน

๔) นางสาวพนิดา ศรีประสา สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น มีความเห็นว่าการออกคำสั่งดำเนินการอย่างไร สามารถออกเป็นกฎได้หรือไม่ ควรมีแบบหรือไม่

คำชี้แจง

เนื่องจากในพื้นที่แต่ละจังหวัดมีบริบทและสถานการณ์การระบาดของโรคที่แตกต่างกัน จึงเห็นควรกำหนดหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในการสั่งห้ามทำกิจกรรมหรือกิจการที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค รวมถึงการสั่งให้มีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๗ การกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศสามารถดำเนินการกับพาหนะหรือผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โดยไม่ต้องประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรคก่อน

มีความเห็นดังนี้

๑) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี มีความเห็นดังนี้ ๑. ประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไขนี้จะขัดหลักการของมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ หรือไม่ หรือควรไปกำหนดแยกมาตรา ๓๙ กับ ๔๐ ออกจากกันให้ชัดเจน กรณีที่มีความจำเป็นจะต้องกักกันผู้ที่เดินทางมาจากประเทศที่ไม่ใช่เขตติดโรคอาจไปกำหนดอำนาจดังกล่าวเพิ่มในมาตรา ๓๙ ได้ แต่ต้องมีความชัดเจนระหว่างอำนาจของอธิบดีกรมควบคุมโรคกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และ ๒. อำนาจในการเรียกเอกสารอื่นใดเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบ อำนาจในการออกคำสั่งให้กักกัน หรืออำนาจอื่น ๆ ที่ต้องการเพิ่มให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ อาจนำไปกำหนดไว้ใน ๓๙ ได้โดยไม่ต้องมีการประกาศเขตติดโรค

๒) นายวราโรจน์ เองสมบูรณ์ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย มีความเห็นดังนี้ ๑. ควรกำหนดอำนาจของอธิบดีกรมควบคุมโรคกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแยกกันให้ชัดเจน และ ๒. เสนอให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันควบคุมโรคได้

๓) นางสาวพนิดา...

๓) นางสุพินดา ตีระรัตน์ กองโรคติดต่อทั่วไป มีความเห็นว่า ประเด็นที่เสนอให้มีการแก้ไขอาจขัดกับอำนาจของคณะกรรมการด้านวิชาการวิขาการตามกฎหมายเดิม และจะมีผลกระทบมาก เห็นควรไปกำหนดเพิ่มเติมในมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ให้ชัดเจนดีกว่า

๔) นายคุณภาพ คงเจือ กองด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีความเห็นว่า ณ ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีผู้เดินทางที่มาจากประเทศที่มีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นที่ไม่ใช่เขตติดโรค จึงขอเสนอให้มีการกำหนดเพิ่มอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในมาตรา ๓๙ ให้มีอำนาจดำเนินการกับผู้เดินทางดังกล่าวได้

๕) นางสาวอริสา นวลศิลป์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ มีความเห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศออกคำสั่งเป็นรายบุคคลไม่ทัน เห็นควรให้มีวิธีการออกคำสั่งที่สะดวกกว่านี้

คำชี้แจง

ในสภาวะที่เกิดโรคระบาดแพร่กระจายอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง อาจทำให้ไม่สามารถประกาศเขตติดโรคได้ทันต่อสถานการณ์ จึงเห็นควรกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศสามารถดำเนินการกับพาหนะหรือผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โดยไม่ต้องประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรคก่อน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๘ การให้ราชการบริหารส่วนกลางมีอำนาจในการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดได้อย่างเหมาะสมและตามความจำเป็น เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ของโรค ทั้งกรณีทั่วราชอาณาจักรหรือเฉพาะบางพื้นที่ เช่น การกำหนดให้บุคคลที่จะเข้าไปในสถานที่สาธารณะของพื้นที่ซึ่งมีการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออย่างกว้างขวางต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ประเด็นที่ ๙ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของผู้เดินทางในการเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดมิให้มีการแพร่ระบาดในราชอาณาจักร เช่น การกำหนดให้ผู้เดินทางต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ยืนยันว่าผู้เดินทางดังกล่าวไม่มีเชื้อโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

มีความเห็นดังนี้

๑) นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี มีความเห็นดังนี้ ๑. เสนอให้เพิ่มประเด็นนี้ไปในมาตรา ๓๙ และเพิ่มในส่วนของผู้เดินทางโดยกำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ และ ๒. เสนอให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการด้านวิชาการในการกำหนดนิยามคำว่า “เหตุจำเป็นเร่งด่วน” เพราะแต่ละรายโรคมีความจำเป็นเร่งด่วนต่างกัน

๒) นายชัยนันต์ บุตรกาล สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๑๐ จังหวัดอุบลราชธานี เสนอให้มีการกำหนดนิยามคำว่า “เหตุจำเป็นเร่งด่วน” เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เนื่องจากตามมาตรา ๓๙ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ในการยื่นเอกสารโดยไม่รวมถึงผู้เดินทางที่เข้ามาในราชอาณาจักร จึงเห็นควรกำหนดให้ผู้เดินทางยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๐ การกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่ไม่แจ้งหรือปกปิดข้อมูล หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มีความเห็นดังนี้

นางสาวศิริพร กวิญชัยยุติริ สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๓ จังหวัดนครสวรรค์ มีความเห็นว่าเนื่องจากมีปัญหากรณีที่ไม่มีการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ จึงขอเสนอให้บุคคลตามมาตรา ๓๑ มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ด้วย และกำหนดเพิ่มนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” โดยให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่สอบถามข้อมูล เพื่อให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อมีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

คำชี้แจง

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่ไม่แจ้งหรือปกปิดข้อมูล หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๑ การกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๒

มีความเห็นดังนี้

นายสมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ ๕ จังหวัดราชบุรี มีความเห็นว่าหากมีการกำหนดเพิ่มอำนาจในการกักกันไว้ในมาตรา ๓๙ แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ อีก แต่ต้องไปปรับถ้อยคำให้เหมือนกับบทบัญญัติตามมาตรา ๔๑

คำชี้แจง

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๒ ไว้ จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๒ เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑)

มีความเห็นดังนี้

นางสาวสุวรรณี สิริเศรษฐภักดี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ เห็นด้วยให้ปรับโทษจากสองหมื่นบาทเป็นหนึ่งแสนบาท

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑) อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือประโยชน์สาธารณะได้ จึงเห็นควรให้เพิ่มอัตราโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๓ การกำหนดคำนิยาม “ผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรค” มีความเห็นดังนี้

๑) นางสาวชนุณห์ณัฐา กิจวรรณ สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง เห็นด้วยกับการกำหนดนิยาม และขอเสนอแก้ไขนิยามเป็น “ผู้ที่มีอาการคล้ายโรคติดต่อหรือมีความเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อ หรือเป็นผู้ที่มาจากแหล่งที่เกิดโรคติดต่อหรือท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่มีการพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด”

๒) ศาสตราจารย์อมร ลีลารัศมี ที่ปรึกษาเลขาธิการแพทยสภา เห็นด้วยกับการกำหนดนิยาม และขอเสนอแก้ไขนิยามเป็น “ผู้ที่มีอาการคล้ายโรคติดต่อหรือมีความเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อ หรือเป็นผู้ที่มาจากแหล่งที่เกิดโรคติดต่อหรือท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่มีการพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดซึ่งอยู่ในระหว่างระยะฟักตัวของโรค”

๓) นางศิริรัตน์ ลิกานนท์สกุล อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์ มีความเห็นว่า ใครเป็นผู้รับภาระในการพิสูจน์ซึ่งเป็นเรื่องที่พิสูจน์ยาก ในทางห้องปฏิบัติการ จะใช้ genetic technique ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง

๔) นางมณฑินี วสันตอุโปภาคาร กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เสนอแก้ไขนิยามเป็น “ผู้ที่มีอาการหรือกลุ่มอาการคล้ายโรคติดต่อ...”

๕) นายธีระยุทธ มุจรินทร์ สำนักงานสาธารณสุขอำนาจเจริญ เสนอให้เพิ่มความหมายของนิยามนี้ให้หมายถึงผู้สัมผัส ผู้ที่มีอาการคล้าย ผู้ที่มีความเสี่ยง ผู้ที่มาจากท้องที่ที่เกิดโรคด้วย

คำชี้แจง

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังไม่มีบทนิยามคำว่า “ผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรค” เพื่อให้การตีความและการบังคับใช้กฎหมายเกิดความชัดเจน จึงเห็นควรให้เพิ่มบทนิยามดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๔.๒.๒ ความเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (www.ddc.moph.go.th/index.php) ระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๖๓ และระหว่างวันที่ ๔ - ๑๓ กันยายน ๒๕๖๓

ประเด็นที่ ๑ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการกำกับดูแล การได้มา การเข้าถึง การเก็บรักษา การนำไปใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด เช่น การให้ติดตั้งแอปพลิเคชันหรือการใช้ระบบติดตามอาการของผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือการให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นของของผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ประเด็นที่ ๒...

ประเด็นที่ ๒ การกำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีอำนาจ ดังนี้

๑. สั่งการหรือมอบหมายให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดได้อย่างเหมาะสม ทันสถานการณ์ และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อใช้สำหรับแยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด เช่น ประเภทของสถานที่ หรือลักษณะหรือมาตรฐานของสถานที่สำหรับเป็นที่แยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

๓. กำหนดนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเพื่อการควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด เช่น การบริหารจัดการวัคซีนที่ใช้สำหรับป้องกันโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด

มีความเห็นดังนี้

๑) นายदनัย เหลืองแก่นคูณ ตั้งข้อสังเกตว่า ในประเด็นเรื่องคำสั่งการ จังหวัดหรือ กทม. ต้องทำหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว สิ่งที่ผู้ปฏิบัติต้องการน่าจะเป็นเรื่องการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเข้ามามีส่วนร่วมตามกฎหมายอย่างไร

๒) อรวรรณ มีความเห็นว่า น่าจะมีคณะกรรมการระดับอำเภอด้วย

คำชี้แจง

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นเหตุให้มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติในการสั่งการหรือมอบหมายคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร กลุ่มบุคคล หรือบุคคลเกี่ยวกับการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด การกำหนดเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สำหรับแยกกักหรือกักกันผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด และการกำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการกำหนดให้มีศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินในแต่ละระดับ เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดมีความเหมาะสม ทันสถานการณ์และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรให้กำหนดประเด็นดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๓ การกำหนดให้บุคคลที่พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่นเดียวกับบุคคลตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ไม่มีผู้ให้ความเห็น

ประเด็นที่ ๔ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ที่พักอยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีคำสั่งให้แยกกัก กันกัน หรือคุมไว้สังเกตเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่นเดียวกับบุคคลตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่เพื่อใช้แยกกักหรือกักกัน ค่าใช้จ่ายในการทำความสะดวกสถานที่หรือยานพาหนะ

มีความเห็น...

มีความเห็นดังนี้

๑) อุดมรัตน์ เจริญโพธิ์ เสนอว่า คนไทยควรให้รัฐบาลดูแล แต่คนต่างชาติควรให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตนเอง

๒) นายเนตินันท์ ศรีทน เสนอว่า ควรเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๔๒ ด้วย เพื่อให้การป้องกันควบคุมโรคเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๓) สุภารัตน์ พองคำ ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้ามีคำสั่งให้แยกกัก กันกัน หรือคุมไว้สังเกต รัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว

คำชี้แจง

เนื่องจากมีกรณีที่ผู้ที่พำนักอยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีคำสั่งให้แยกกัก กันกัน หรือคุมไว้สังเกต ควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น จึงเห็นควรให้กำหนดประเด็นดังกล่าวไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๕ การแยกเรื่องสอบสวนโรคกับเรื่องดำเนินการหรือออกคำสั่งออกจากกัน โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสามารถดำเนินการหรือออกคำสั่งได้ เมื่อเกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้ เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดขึ้น โดยบางกรณีไม่จำเป็นต้องมีการสอบสวนโรคก่อน

มีความเห็นดังนี้

๑) นายदनัย เหลืองแก่นคูณ เสนอว่า ควรมีอำนาจในการออกคำสั่งบุคคลเป็นกลุ่ม ๆ

๒) นายสุเทพ นवलสวาท เสนอว่า ให้เพิ่มโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังที่มีอุบัติการณ์สูงเกิน ๒ เท่า ของค่ามัธยฐาน

คำชี้แจง

เนื่องจากในมาตรา ๓๔ กำหนดเรื่องการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ และการสอบสวนโรคไว้ในมาตราเดียวกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ จึงเห็นควรให้แยกเรื่องสอบสวนโรค กับเรื่องออกคำสั่งออกจากกันในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๖ การกำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อ จังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจ ดังนี้

๑. สั่งห้ามทำกิจกรรมหรือกิจการที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดกิจกรรมในสถานที่แออัด

๒. สั่งให้มีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคเมื่อสถานที่ใดมีความเสี่ยงที่จะเกิด การแพร่ระบาดของโรคหรือถูกสั่งปิดกิจการหรือสั่งห้ามจัดกิจกรรม เช่น การให้ทำความสะอาดสถานที่ การให้ สวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า

มีความเห็น...

มีความเห็นดังนี้

- ๑) อรรถรรณ เสนอว่า ควรมีคณะกรรมการระดับอำเภอด้วย
- ๒) ศุทธา บุคดาเพ็ง เสนอว่า เมื่อการชุมนุมห้ามไม่ได้ ก็ไม่ควรห้ามกิจกรรมที่ดีต่อเศรษฐกิจ

คำชี้แจง

เนื่องจากในพื้นที่แต่ละจังหวัดมีบริบทและสถานการณ์การระบาดของโรคที่แตกต่างกัน จึงเห็นควรกำหนดหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในการสั่งห้ามทำกิจกรรมหรือกิจการที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค รวมถึงการสั่งให้มีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๗ การกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศสามารถดำเนินการกับพาหนะหรือผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่พบผู้ที่เป็หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โดยไม่ต้องประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรคก่อน

มีความเห็นดังนี้

นายพิจารณ์ บุตราช เสนอว่า ไม่ต้องรอประกาศ ก็สามารถดำเนินการได้ ตามดุลพินิจของเจ้าพนักงาน เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คำชี้แจง

ในสภาวะที่เกิดโรคระบาดแพร่กระจายอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง อาจทำให้ไม่สามารถประกาศเขตติดโรคได้ทันต่อสถานการณ์ จึงเห็นควรกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศสามารถดำเนินการกับพาหนะหรือผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่พบผู้ที่เป็หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โดยไม่ต้องประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรคก่อนไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๘ การให้ราชการบริหารส่วนกลางมีอำนาจในการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดได้อย่างเหมาะสมและตามความจำเป็น เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ของโรค ทั้งกรณีทั่วราชอาณาจักรหรือเฉพาะบางพื้นที่ เช่น การกำหนดให้บุคคลที่จะเข้าไปในสถานที่สาธารณะของพื้นที่ซึ่งมีการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออย่างกว้างขวางต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า

มีความเห็นดังนี้

- ๑) นายอภิชาญ ทองใบ เสนอว่า เห็นควรให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาคมีอำนาจดังกล่าวด้วย
- ๒) นายแพทย์วิชญ์ อนิลบล เสนอว่า การสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าเป็นการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค เฉพาะโรคติดต่อทางเดินหายใจเท่านั้น เห็นควรเพิ่มขอบเขตอำนาจให้ครอบคลุมถึงโรคติดต่ออย่างอื่น และมีการใช้มาตรการอื่น ๆ ด้วย

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เนื่องจากตามมาตรา ๓๙ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ในการยื่นเอกสาร โดยไม่รวมถึงผู้เดินทางที่เข้ามาในราชอาณาจักร จึงเห็นควรกำหนดให้ผู้เดินทางยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๙ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขของผู้เดินทางในการเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดมิให้มีการแพร่ระบาดในราชอาณาจักร เช่น การกำหนดให้ผู้เดินทางต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ยืนยันว่าผู้เดินทางดังกล่าวไม่มีเชื้อโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

มีความเห็นดังนี้

๑) นางสาวภิญญา พิทักษ์นัยกุล เสนอว่า ควรมีการกำหนดให้ผู้เดินทางต้องมีหลักประกันเกี่ยวกับการรักษาโรคติดต่อด้วย

๒) นายศัทร บุดดาเพ็ง เสนอว่า ถึงแม้จะมีใบรับรองแพทย์แต่ก็ต้องเข้ามารับการกักกันตัวที่สถานกักกันที่รัฐจัดให้ (State Quarantine : SQ) และมีหลายกรณีที่แม้จะมีใบรับรองแต่ก็ตรวจพบเชื้อ จึงไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้เดินทางต้องมีใบรับรองแพทย์

คำชี้แจง

เนื่องจากตามมาตรา ๓๙ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ในการยื่นเอกสาร โดยไม่รวมถึงผู้เดินทางที่เข้ามาในราชอาณาจักร จึงเห็นควรกำหนดให้ผู้เดินทางยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๐ การกำหนดให้มีศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operations Center) ในแต่ละระดับ

มีความเห็นดังนี้

เฉลิมขวัญ ขุนทวี เสนอว่า ควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนในกฎหมายด้วย

คำชี้แจง

เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดมีความเหมาะสม ทันสถานการณ์และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรให้มีศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operations Center) ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

ประเด็นที่ ๑๑ การกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่ไม่แจ้งหรือปกปิดข้อมูล หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มีความเห็นดังนี้

นายสุรน คัมเพชร เสนอว่า ควรมีบทลงโทษให้หลากหลายและมีการเพิ่มระดับความรุนแรงให้มากขึ้น เช่น ปรับ จำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามลำดับ

คำชี้แจง

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้พบว่าตนเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่ไม่แจ้งหรือปกปิดข้อมูล หรือแจ้งข้อมูล

อันเป็นเท็จ...

อันเป็นเหตุต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๒ การกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๒

มีความเห็นดังนี้

- ๑) นายพิจารณ์ บุตรราช เสนอว่า ควรเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้น
- ๒) นายสุธน คุ่มเพชร เสนอว่า ควรมีบทลงโทษให้หลากหลายและมีการเพิ่มระดับความรุนแรงให้มากขึ้น เช่น ปรับ จำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามลำดับ

คำชี้แจง

เนื่องจากตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๒ ไว้ จึงเห็นควรให้เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๓ เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑)

มีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณสมนมาลย์ อุทัยมกุล เสนอว่า เพิ่มอัตราโทษเท่าไร ให้ระบุด้วย
- ๒) นางสาววิญญดา พิทักษ์นัยกุล เสนอว่า ควรเพิ่มโทษของการฝ่าฝืน เพราะในสภาพสังคมปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอต่อการชดเชยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ประกอบกับสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรค COVID-19 ก็ยังพบว่าการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การมีเพียงโทษจำคุกและโทษปรับอาจไม่สามารถทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงเห็นควรให้มีโทษปรับในลักษณะที่เป็นการทำงานเพื่อช่วยเหลือสังคมด้วย

คำชี้แจง

เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑) อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือประโยชน์สาธารณะได้ จึงเห็นควรให้เพิ่มอัตราโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๔.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จำนวนผู้แสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวมจำนวนทั้งหมด ๘๙๙ คน		
หน่วยงาน	จำนวนคน	ร้อยละ
หน่วยงานราชการ	๗๙๒	๘๘.๑๐
ประชาชนทั่วไป	๕๓	๕.๙๐
สถานพยาบาล	๒๓	๒.๕๕
สถานประกอบการ	๑๗	๑.๙๐

สถาบัน...

สถาบันการศึกษา	๑๑	๑.๒๒
รัฐวิสาหกิจ	๓	๐.๓๓

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๙๓	๘๘.๒	๑๔	๑.๖	๙๒	๑๐.๒

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณฐิติพร วงศ์ศิริอำนวย เสนอว่า ชื่อ “พระราชบัญญัติป้องกันควบคุมโรคติดต่อ”
- ๒) คุณวรรณิกา เสนอว่า ชื่อ “พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ”
- ๓) คุณวาทิกษ์ พิมพ์วงศ์ เสนอว่า ชื่อ “พระราชบัญญัติป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ”
- ๔) คุณธนากร แถมเจริญ เสนอว่า ชื่อ “พระราชบัญญัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ” เพราะควรระบุเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ไว้ในชื่อเลยซึ่งสื่อความหมายได้ชัดเจน ไม่สับสนและยาวจนเกินไป

คำชี้แจง

เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเห็นควรคงบัญญัติของชื่อพระราชบัญญัติไว้คงเดิม เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย

ประเด็นที่ ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๗๙	๘๗	๑๑	๑	๑๐๙	๑๒

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณศรรายา เบ็ญจขันธ์ เห็นว่า ควรให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
- ๒) คุณจิรวัดน์ ศานติสุข เห็นว่า ควรให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
- ๓) คุณมาศสุภา ทรัพย์เจริญ เห็นว่า ควรมีระยะเวลาให้ผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายได้ปรับตัวและจัดตั้งกลไกต่าง ๆ ตามกฎหมายให้สมบูรณ์ก่อน

๔) คุณสถาพร...

๔) คุณสถาพร รอดคุ้ม เห็นว่า ควรมียะเวลาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เตรียมตัวในการปฏิบัติ ตามกฎหมายเป็นเวลา ๑๒๐ วัน

คำชี้แจง

เพื่อให้การบังคับใช้ตามกฎหมายทันต่อสถานการณ์การระบาดของโรค จึงเห็นควรให้ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประเด็นที่ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “โรคติดต่อ” “โรคติดต่ออันตราย” “โรคติดต่อ ที่ต้องเฝ้าระวัง” และ “โรคระบาด” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต หรือไม่ก็ตาม บรรดาที่สามารถแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมมาสู่คน

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว ที่กำหนดตามมาตรา ๙

“โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” หมายความว่า โรคติดต่อที่ต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ หรือจัดเก็บ ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ที่กำหนดตามมาตรา ๙

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคแน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมามากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ที่กำหนดตามมาตรา ๙

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๖๘	๘๕	๒๖	๓	๑๐๕	๑๒

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณศิริชัย นิจพานิชย์ สอบถามว่า เชื้อโรค หมายถึงรวมถึงปรสิตด้วยหรือไม่ รวมถึง virion และ prion ด้วยหรือไม่ หมายถึงรวมถึง พิษจากแมลงด้วยหรือไม่ หมายถึงรวมถึง เห็ดพิษด้วยหรือไม่ ควรใช้คำว่า “สิ่งมีชีวิตก่อโรค” แทน “เชื้อโรค” หรือไม่

๒) คุณรัฐ เรืองโชติวิทย์ เห็นว่า ควรเพิ่มนิยามคำว่า “แหล่งแพร่กระจายโรค” หรือ “แหล่งกำเนิดโรค”

๓) คุณจิตรภาณุ ศรีเดช เห็นว่า คำว่า “โรคติดต่ออันตราย” ควรพิจารณาประเด็นโรคติดต่อระหว่าง สัตว์และคน หรือโรคติดต่อจากคนสู่คนด้วย และคำว่า “โรคระบาด” ควรเพิ่มเติมนิยามโรคที่ทราบ และยังไม่ทราบสาเหตุของโรคด้วย

๔) คุณเฉลิมเดช...

๔) คุณเฉลิมเดช เนื่องสุวรรณลักษณ์ เห็นว่า ควรเพิ่มนิยาม "ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรค" และ "ผู้มีเหตุอันควรสงสัย" ด้วย

๕) คุณกริ่งแก้ว สอาดรัตน์ : เห็นว่า ตามนิยาม "โรคติดต่อ" หมายความว่า โรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่ก็ตาม บรรดาที่สามารถแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมมาสู่คนที่คำว่า "บรรดาที่สามารถแพร่" ควรขยายความให้เข้าใจมากกว่านี้

๖) คุณมนัสวินีร์ ภูมิวัฒน์ เห็นว่า โรคติดต่ออันตราย หมายความว่า เป็นโรคที่มีความรุนแรงสูงและแพร่กระจายได้รวดเร็ว ซึ่งจะไม่เข้ากับการนิยามโรค XDR-TB อาจต้องออกข้อกำหนดยกเว้นและเหตุผลที่จำเป็นต้องใช้พระราชบัญญัตินี้กับโรคดังกล่าวให้ชัดเจน

คำชี้แจง

เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ในการประกาศกำหนดโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังตามมาตรา ๙ จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "โรคติดต่อ" ให้มีความหมายครอบคลุมถึงโรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่ก็ตาม และแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "โรคติดต่ออันตราย" "โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง" และ "โรคระบาด" ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "โรคติดต่ออันตรายร้ายแรง" ระหว่างบทนิยามคำว่า "โรคระบาด" และ "พาหะ" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

"โรคติดต่ออันตรายร้ายแรง" หมายความว่า โรคติดต่ออันตรายร้ายแรงตามที่กำหนดตามมาตรา ๔๔/๑

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓๗๕	๘๖.๒	๑๒	๑.๓	๑๑๒	๑๒.๕

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณทิพย์สุดา นวลนัม เห็นว่า ควรจะมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า "โรคติดต่ออันตราย"

๒) คุณสุมาศ ลอยเมฆ เห็นว่า คำว่า "โรคติดต่อ" ถึงแม้จะไม่ร้ายแรงแต่ก็ทำให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น จึงน่าจะแยกความหมายออกเป็นสองคำ คือ "โรคติดต่อ" และ "โรคติดต่อร้ายแรง"

คำชี้แจง

เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มหมวด ๖/๑ สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ที่เป็นการยกระดับความร้ายแรงของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงเห็นควรเพิ่มบทนิยามคำว่า "โรคติดต่ออันตรายร้ายแรง" ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๕...

ประเด็นที่ ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “แยกกัก” และ “กักกัน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้ที่เป็นโรคหรือผู้สัมผัสโรคออกจากผู้อื่นโดยให้อยู่ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคโดยตรงหรือทางอ้อม

“กักกัน” หมายความว่า การแยกผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคออกจากผู้อื่น โดยให้อยู่ในที่เอกราช เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือทางอ้อม

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๕๒	๘๔	๓๙	๔	๑๐๘	๑๒

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณธงชน เพ็ญภณศรี เห็นว่า การแยกกักและกักกันเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล จึงต้องกำหนดนิยามและเหตุผลความจำเป็นตลอดจนมาตรการแนวทางดำเนินการที่มีความชัดเจนเหมาะสม

๒) คุณวิมลวิการ์ ศักดิ์ชัยนันทน์ เห็นว่า ควรเปิดช่องให้คำว่า "เอกราช" คือ สถานที่พิจารณาแล้วว่าเป็นที่กักกัน เพราะบางครั้งการกักกัน ไม่ได้ทำเป็นเอกราชชัดเจน

๓) คุณศรัณยา สีโรรส เห็นว่า การกักกัน ควรเพิ่มเติมว่า “ต้องปฏิบัติตัวอยู่ภายใต้ข้อแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรค” ด้วย

๔) คุณดาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า ควรระบุภาษาอังกฤษด้วย เช่น แยกกัก (Isolation) กักกัน (Quarantine) และเสนอให้ปรับคำให้ชัดเจนขึ้นโดยคำว่า “แยกกัก” หมายความว่า การแยกรักษาหรือแยกรักษาพยาบาล และ “กักกัน” หมายความว่า การแยกสังเกตอาการ

๕) คุณโสภณ ศะศิณิล เห็นว่า ต้องเพิ่มนิยามของ “สถานที่กักกัน” และ “โรงพยาบาลสนาม” เนื่องจากตามข้อเท็จจริง สถานที่กักกันจะใช้ในการกักกันโรคของผู้ที่เดินทางมาจากต่างประเทศ แต่ยังไม่ครอบคลุมผู้ที่เดินทางภายในประเทศกรณีเกิดโรคระบาดร้ายแรงว่าต้องกักกันที่ใด ส่วนโรงพยาบาลสนามเกิดขึ้นเพราะปริมาณการใช้บริการมากกว่าปริมาณการให้บริการ

๖) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า ตามความในมาตรา ๓๔ (๑) มีการกำหนดให้สามารถแยกกักหรือกักกันบุคคลได้ ๔ ประเภท ได้แก่ ๑. ผู้ที่เป็นโรค ๒. ผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรค ๓. ผู้สัมผัสโรค ๔. ผู้ที่เป็นพาหะ แต่คำนิยามของคำว่า "แยกกัก" และ "กักกัน" กำหนดครอบคลุมบุคคลเพียง ๓ ประเภท ยังไม่ได้กำหนดถึงผู้ที่เป็นพาหะ

๗) คุณฤชณัฐ...

๗) คุณณัฏฐ์ กาวงค์ เห็นว่า การแยกกัก หมายถึง การแยกผู้ป่วยหรือพาหะออกจากผู้อื่นให้อยู่ในสถานพยาบาล หรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะพ้นระยะแพร่โรค

๘) คุณธัญยีสิตา วิเศษสิงห์ เห็นว่า คำนิยามมีความหมายไม่ชัดเจน ยังคงมีข้อความสงสัยและคำกำกวม

๙) คุณชาโล สาณศิลป์ เห็นว่า “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้ที่เป็นโรคออกจากผู้อื่น โดยให้อยู่ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคโดยตรงหรือทางอ้อม ส่วน “กักกัน” หมายความว่า การแยกผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคออกจากผู้อื่น โดยให้อยู่ในที่เอกราช เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือทางอ้อม

๑๐) คุณสุชาดา กิยะแพทย์ เห็นว่า “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้ที่เป็นโรคหรือผู้สัมผัสโรคออกจากผู้อื่นโดยให้อยู่ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด มีฉากกั้น เป็นสัดส่วน เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคโดยตรงหรือทางอ้อม ส่วน “กักกัน” หมายความว่า การแยกผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคออกจากผู้อื่น โดยให้อยู่ในที่เอกราช มีการปิดรั้วล้อมรอบ ห้ามให้อื่นอยู่ใกล้ชิด หากจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิด ให้อยู่ได้ไม่เกิน ๕ นาที เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือทางอ้อม

๑๑) คุณจิระวัฒน์ ฉ่ำรัมย์ เห็นว่า การแยกคำนิยามทำให้เข้าใจยาก จุดประสงค์ก็เพื่อให้มีการแยกผู้เป็นโรค ผู้สัมผัสโรค หรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคออกจากผู้อื่นไปที่อื่น จึงไม่จำเป็นต้องมาแยกคำ เห็นควรให้แก้คำโดยใช้คำเดียวกันและความหมายรวมกัน

๑๒) คุณเจษฎา ธนกิจเจริญกุล เห็นว่า ควรปรับนิยามให้ครบถ้วนและถูกต้องตามหลักวิชาการ “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้ที่เป็นโรคหรือพาหะออกจากผู้อื่นโดยให้อยู่ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อทำการรักษาและป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค ส่วน “กักกัน” หมายความว่า การแยกผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคหรือผู้สัมผัสโรคให้อยู่ในที่เอกราช เพื่อสังเกตอาการและป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรค

๑๓) คุณณัฐภัทร์ เบ็ญจพงษ์ เห็นว่า แยกกัก แบ่งได้เป็น ๒ ระดับ คือ

๑. เจ็บป่วยรุนแรงต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์ ต้องอยู่ในสถานพยาบาลเท่านั้น

๒. เจ็บป่วยไม่รุนแรง ให้อยู่ในที่พักอาศัยตนเอง โดยมีสายรัดข้อมือชนิดที่ถอดเองไม่ได้ติดไว้ตลอด

๑๔) คุณรพินทร หงษ์คำ เห็นว่า “แยกกัก” คือ เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคโดยตรงหรือทางอ้อม ควรแยกสถานที่เฉพาะเป็นศูนย์กักเชื้อโรคจากสภาพภูมิประเทศพื้นที่เสี่ยงคือพื้นที่ติดชายแดนไทย ซึ่งเป็นแบ่ง ๔ ภาค ส่วน “กักกัน” คือ แยกผู้ที่มีความเสี่ยงสูงหรือผู้สัมผัสโรคออกจากผู้อื่นโดยให้อยู่ในพื้นที่แต่ละจังหวัด โดยมีเหตุผลประกอบการพิจารณา คือ

๑. ควรคัดควานผู้ที่ไม่ได้ติดเชื้อ ให้แต่ละอำเภอกำหนดพื้นที่ปิด และขอความสมัครใจผู้ที่ไม่ติดเชื้อมาอยู่รวมกัน

๒. สามารถ...

๒. สามารถป้องกันการลักลอบเข้าประเทศโดยผิดกฎหมายหรือผู้ที่มาจากประเทศเสี่ยง

๓. ช่วยบุคลากรทางการแพทย์ กรณีผู้เสี่ยงที่บุคคลปิดบังข้อมูล เพิ่มการรักษาผู้ป่วยที่ไม่ได้

ติดเชื้อ

๑๕) คุณจุฑามิ โกมาสธิตย์ เห็นว่า ควรเพิ่มนิยาม “สถานที่กักกัน” ด้วย

๑๖) คุณวิลาวัลย์ พุ่มอยู่ เห็นว่า ควรเพิ่มข้อความว่า “โดยไม่ให้ออกจากสถานที่ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด”

๑๗) คุณเรไร จันทนราย เห็นว่า ควรเพิ่มเติมนิยามคำว่า “กักกัน” หมายความว่า การแยกผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคออกจากผู้อื่น โดยให้อยู่ในที่เอกเทศหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ของเชื้อโรคที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้อื่นซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้

คำชี้แจง

เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่กำหนดให้แยกกักผู้เป็นโรคหรือผู้สัมผัสโรคในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด และการกักกันผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคในที่เอกเทศ จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “แยกกัก” และ “กักกัน” ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เขตติดโรค” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เขตติดโรค” หมายความว่า ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น ที่กำหนดตามมาตรา ๘

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๔๐	๘๒.๓	๓๘	๔.๒	๑๒๑	๑๓.๕

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณคาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า ควรปรับเป็น “ท้องที่หรือเมืองใด” ไม่ควรใช้คำว่า “เมืองท่า”

๒) คุณกฤตภาส ทองเผื่อ เห็นว่า ควรหมายความรวมถึงพื้นที่ภายในราชอาณาจักรด้วย

คำชี้แจง

เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขถ้อยคำในบทนิยามคำว่า “เขตติดโรค” ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๗ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ที่เอกเทศ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ที่เอกเทศ”...

“ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้ผู้ที่ต้องถูกกักกัน เข้าพักเป็นเวลาที่กำหนดเพื่อรับการตรวจหรือชันสูตรทางการแพทย์และป้องกันการแพร่ของเชื้อโรค ที่อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือทางอ้อม

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๒	๘๑	๓๕	๔	๑๓๒	๑๕

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณธงชน เพิ่มบถศรี เห็นว่า ความสัมพันธ์ของถ้อยคำ “ที่ใด ๆ ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ กำหนดให้ผู้ที่ต้องถูกกักกันเข้าพักฯ” กับคำว่า “เอกเทศ” มีความไม่ชัดเจน

๒) คุณดาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า ควรใช้คำว่า “ที่ใด ๆ ที่ผู้ที่ถูกแยกสังเกตอาการเข้าพัก”

๓) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า

๑. ตามความในมาตรา ๓๔ (๑) กำหนดให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อ อันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตร ทางแพทย์ แต่นิยามของคำว่า “ที่เอกเทศ” กำหนดไว้เพียง “...เพื่อรับการตรวจหรือชันสูตรทางการแพทย์...” ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับถ้อยคำในมาตราอื่น ๆ จึงขอเสนอให้แก้ไขนิยามของคำว่า “ที่เอกเทศ” เป็น “...เพื่อรับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์...”

๒. ตามความในมาตรา ๓๔ (๑) กำหนดให้อาจดำเนินการโดยการแยกกักไว้ในสถานที่ที่ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด แต่นิยามของคำว่า “ที่เอกเทศ” กำหนดเฉพาะกรณีของการกักกัน ยังไม่รวมถึงกรณีแยกกัก ก่อให้เกิดประเด็นที่น่าสงสัยว่า สถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้กักกัน เรียกว่า ที่เอกเทศ แต่สถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้แยกกัก กลับไม่ได้เรียกว่าที่เอกเทศ กรณีดังกล่าวมีความแตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร

๔) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า ควรเพิ่มข้อความว่า “โดยเป็นสถานที่ ๆ จัดไว้อย่างเหมาะสม ถูกสุขอนามัยและไม่แออัดเกินไป”

๕) คุณณัฐพล ผลาผล เห็นว่า ควรระบุด้วยว่า ที่เอกเทศดังกล่าวเป็นที่ลักษณะอย่างไร สภาพแวดล้อม เป็นแบบใด เหมาะสมต่อผู้ที่ต้องถูกกักกันหรือไม่

๖) คุณเรไร จันทนาราย เห็นว่า ฉบับเดิมมีเนื้อหาครอบคลุมดีอยู่แล้ว ใช้ได้กับกรณีทั้งโรคติดต่อ ทั่วไปและโรคที่เกิดจากสัตว์สู่คน ไม่ควรระบุคำว่า “เพื่อรับการตรวจหรือชันสูตรทางการแพทย์” เพราะผู้ที่ได้รับการกักกันไม่จำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าวทุกคน และมีอำนาจสั่งให้ตรวจอยู่แล้วในมาตรา ๓๔ (๑)

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ โดยการกักกันใช้กับผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคในที่เอกเทศ จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ที่เอกเทศ” ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๕	๘๒	๓๖	๔	๑๒๘	๑๔

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า มาตรา ๕ เป็นมาตราที่กำหนดเกี่ยวกับอำนาจทั่วไปของรัฐมนตรีระบุแค่อำนาจในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ และอำนาจในการออกกฎกระทรวง แต่ไม่ได้ระบุอำนาจในการออกระเบียบหรือประกาศไว้ ทั้ง ๆ ที่ในมาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อฉบับนี้ มีการกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกประกาศด้วย ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๖ มาตรา ๓๔ วรรคสามและวรรคสี่ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒

๒) คุณเฉลิมเดช เนื่องสุวรรณลักษณ์ เห็นว่า ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการเท่านั้น

๓) คุณสุรวัดน์ ชลอสันติสกุล เห็นว่า ควรมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมด้วยเนื่องจากปัจจุบันโรคติดต้อมีสาเหตุมาจากสัตว์และอาหารเพิ่มขึ้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สัตว์แพทย์) ควรมีบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔) คุณกฤตภาส ทองเฝื่อ เห็นว่า การใช้อำนาจควรให้ผ่านความเห็นชอบของที่ประชุมมาก่อนด้วย

๕) คุณวาทิภัสร์ พิมพวงค์ เห็นว่า การกำหนดให้ผู้รักษาการมี ๒ คน อาจขาดเอกภาพ

๖) คุณณัฐปภัสร เบ็ญจพงษ์ เห็นว่า ให้ผู้รับผิดชอบสูงสุดในองค์กรสาธารณสุขที่มีใบอนุญาตแพทย์แผนปัจจุบัน เป็นผู้กำหนด วิธีการรักษา ป้องกัน ควบคุม โดยรายงานตรงต่อคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่ออย่างอิสระ

๗) คุณธีรวัช...

๗) คุณธีรวัช ศรีเพชรชัย เห็นว่า ควรให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง หรือแต่งตั้ง มอบอำนาจ ให้ประธานคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

คำชี้แจง

เนื่องจากในมาตราเฉพาะจะมีการกำหนดอำนาจในการออกระเบียบหรือประกาศไว้โดยชัดเจนแล้ว และการประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงเห็นควรกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๙ ให้ยกเลิก (๑) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕๙๖	๖๖	๒๔	๓	๒๗๙	๓๑

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณกิตติ เห็นว่า ควรคงเนื้อหา (๑) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้ตามเดิม

คำชี้แจง

เนื่องจากการประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังเป็นเรื่องทางเทคนิคที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนและทันทั่วทั้งที่ จึงเห็นควรปรับปรุงหน้าที่ในการประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด จากเดิมที่เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการ และกำหนดให้อธิบดีกรมควบคุมโรคดำเนินการได้ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕๙๕	๖๖	๓๘	๔	๒๖๖	๓๐

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เห็นว่า ควรให้ใช้มาตรา ๗ ต่อมากกว่าที่จะยกเลิก

๒) คุณกิตติ เห็นว่า ควรจะคงมาตรา ๗ ไว้

๓) คุณพงษ์ศักดิ์...

๓) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า การกำหนดอำนาจให้อธิบดีมีอิสระทำให้ควบคุมเชิงนโยบาย ลำบาก และการตัดผู้อำนวยการกองระบาดวิทยาออกไปอีก จะทำให้กรมควบคุมโรคสามารถตัดสินใจเองได้ จึงมีความอันตราย เพราะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควรมีอำนาจทั้งหมดนี้

๔) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า น่าจะมีเนื้อหาเดิมที่จะยกเลิก

๕) คุณอาทยา พงศ์ไพบุลย์ ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้ายกเลิกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในมาตรา ๗ แสดงว่าต้องมีมาตราใหม่เพื่อกำหนดสิ่งเหล่านี้ใช่หรือไม่

๖) คุณเรไร จันทนาราย ตั้งข้อสังเกตว่า หากยกเลิกมาตรา ๗ แล้วจะเอาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ในการกำหนดค่าใช้จ่ายและผู้รับผิดชอบ ยกเว้นมีการระบุไว้ในพระราชบัญญัติไว้เรียบร้อยแล้ว

คำชี้แจง

เนื่องจากเป็นกรณีที่มีการกำหนดไว้ในมาตราเฉพาะแล้ว จึงเห็นควรยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนด อำนาจในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือการออกคำสั่งของ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ การแจ้ง การสอบสวนโรค และการกำหนดค่าใช้จ่าย ไว้ในร่างพระราชบัญญัติ โรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้อง เฝ้าระวัง หรือโรคระบาดให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีหน้าที่ประกาศชื่อและอาการ สำคัญของโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดให้ประชาชนทราบ

เมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นในท้องที่ใดให้อธิบดีมีหน้าที่ประกาศให้ประชาชนทราบ พร้อมทั้งระบุ สถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อทราบ รวมทั้งประกาศยกเลิก เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไข เมื่อมีเหตุอันสมควร”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๔๗	๘๓	๒๖	๓	๑๒๖	๑๔

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณศิริชัช นิพพานิชย์ เห็นว่า หากโรคติดต่อมีความร้ายแรงมากถึงขนาดอธิบดีหรือผู้แทน กระทรวงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ควรมีความครอบคลุมถึงกรณีร้ายแรงที่สุด เช่น รัฐบาลขาดเสถียรภาพ หรือ เกิดเหตุจลาจล ผู้มีอำนาจควรถูกกำหนดเป็นลำดับขั้น เช่น เพิ่มข้อความว่า “อธิบดีหรือผู้ที่มีอำนาจควบคุม สถานการณ์ หรือผู้บัญชาการสถานการณ์”

๒) คุณพงษ์ศักดิ์...

๒) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ควรให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติมีหน้าที่ ไม่เช่นนั้นอำนาจจะขัดแย้งกันได้

๓) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า มาตรา ๙ กำหนดให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีหน้าที่ประกาศ หากใช้คำว่า "หน้าที่" อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการตีความว่า มาตรานี้จะสามารถนำไปใช้อ้างเป็นบทอาศัยอำนาจในการออกประกาศได้หรือไม่ เนื่องจากกำหนดให้มีหน้าที่ในการออกประกาศ แต่ไม่ได้กำหนดให้มีอำนาจในการออกประกาศ

๔) คุณรัฐกร ยานะโส เห็นว่า ควรทำการประชาสัมพันธ์ให้มาก ทั้งข้อห้าม และบทลงโทษ ไม่เช่นนั้นจะมีคนฝ่าฝืน ไม่เว้นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และข้าราชการทุกคน

๕) คุณธัญยัสนิศา วิเศษสิงห์ ตั้งข้อสังเกตว่า จะให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่ออะไร ในเมื่อมีการประกาศแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องทราบอยู่แล้ว แล้ววิธีการแจ้งอย่างไร แจ้งเขตไหน เขตที่มีโรคระบาดหรือเขตไหน

๖) คุณหทัยรัตน์ สมัครการ เห็นว่า ไม่สมควรรอให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการประกาศ เพราะโรคที่มีการระบาดหรือโรคติดต่ออันตรายเป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วน สมควรดำเนินการทันทีโดยลดขั้นตอน ลดระยะเวลาดำเนินการ และให้ผู้มีอำนาจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องประกาศแทน

๗) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย มีความเห็นว่า ควรให้มีการแชร์ข้อมูลผู้ติดเชื้อแบบต่างประเทศว่ามีผู้ติดเชื้ออยู่ในรัศมี ๓๐๐ เมตร เป็นต้น เพื่อป้องกันกรณีการออกนอกพื้นที่ของผู้ติดเชื้อ เพราะเจ้าหน้าที่อาจไม่สามารถมอนิเตอร์ได้ตลอดเวลา เช่น กรณีปล่อยให้คนติดเชื้อขึ้นเครื่องกลับบ้าน เป็นต้น เพื่อการเฝ้าระวังของคนทั่วไป โดยไม่ได้มีการระบุว่าเป็นคนไหน

คำชี้แจง

เนื่องจากการประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังเป็นเรื่องทางเทคนิคที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนและทันทั่วทั้งที่ จึงเห็นควรปรับปรุงหน้าที่ในการประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด จากเดิมที่เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการ และกำหนดให้อธิบดีกรมควบคุมโรคดำเนินการได้ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๙/๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่จะมีมาจากนอกราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมพาหนะที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้เป็นโรคติดต่ออันตรายอยู่บนพาหนะนั้น มีให้นำพาหนะดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรหรือให้ออกไปนอกราชอาณาจักร หรือให้จอดพาหนะ ณ สถานที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรที่กำหนด

ราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงเขตต่อเนื่องด้วย”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓๔๐	๘๒.๓	๒๑	๒.๓	๑๓๘	๑๕.๔

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณศิริชชา นิจพาณิชย์ เห็นว่า นอกจากพาหนะ ควรกำหนดให้หมายความว่ารวมถึง สัตว์ ศพ หรือสิ่งของอื่นใดที่อาจทำให้เกิดการแพร่กระจาย

๒) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ต้องบัญญัติให้ชัดเจนว่า ผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายนั้นจะต้องถูกกักตัวหรืออย่างข้อความในมาตรานี้ อ่านแล้วเหมือนจะพูดถึงพาหนะ ดังนั้นถ้าสมมุติว่าได้จอดพาหนะแล้ว คนก็เดินเท้าไปขึ้นพาหนะอีกคันที่จอดอยู่ในราชอาณาจักร เช่นนี้ก็ไม่ได้ผิดแล้ว

๓) คุณธัญย์สิตา วิเศษสิงห์ เห็นว่า เห็นด้วยตามวรรคแรก แต่วรรคสองนั้นต้องอธิบายการตีความคำว่า “เขตต่อเนื่อง” ว่ามีความหมายว่าอย่างไร

๔) คุณอุไรวรรณ อุดมสินคำ เห็นว่า น่าจะนำพาหนะเข้ามาในราชอาณาจักรได้แต่ต้องได้รับการฆ่าเชื้อด้วยวิธีมาตรฐาน

๕) คุณกัญญมน รุ่งเรืองธัญญา เห็นว่า ควรมอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมโรคดำเนินการแทนรัฐมนตรี

๖) คุณธีรวัช ศรีเพชรชัย เห็นว่า ควรให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำช่องทางเข้าออกประเทศ มีอำนาจตามมาตรานี้

คำชี้แจง

เพื่อให้การดำเนินการในเขตต่อเนื่องมีความชัดเจน ซึ่งตามกฎหมายระหว่างประเทศรองรับว่าเป็นสิทธิอธิปไตยของรัฐชายฝั่ง (sovereign rights) จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขที่จะสั่งให้ผู้ควบคุมพาหนะที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้เป็นโรคติดต่ออันตรายอยู่บนพาหนะนั้น มีให้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือให้ออกไปนอกราชอาณาจักร หรือให้จอด ณ สถานที่ใด ๆ ในราชอาณาจักรที่กำหนด และกำหนดให้ราชอาณาจักรหมายความว่ารวมถึงด้วยเขตต่อเนื่อง ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๓...

ประเด็นที่ ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ ของหมวด ๑ บททั่วไปแห่งพระราชบัญญัติ
โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๑๐/๑ การยื่นคำขอ การอนุญาต การสั่งการ และการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้
จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป
ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถ
เข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓๕๗	๘๔	๑๖	๒	๑๒๖	๑๔

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณกิตติ มีข้อสังเกตว่า ยังมีประชาชนบางคนที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้ จะได้รับข่าวสารอย่างไร
- ๒) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า ควรบังคับให้ประกาศแจ้งลงในเว็บไซต์กรมควบคุมโรคและ
สื่อมวลชนที่คนทั่วไปเข้าถึงง่าย
- ๓) คุณกุลธิดา สุรวาท มีข้อสังเกตว่า การเพิ่มความเป็นมาตราใหม่ เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติ
โรคติดต่อในมาตราอื่น ๆ ไม่ได้ระบุว่าให้อยู่ในหมวดใด แต่การเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ ตามมาตรานี้ระบุว่า "ของหมวด ๑
บททั่วไป" มีความแตกต่างจากมาตราอื่น ๆ
- ๔) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า คนไทยเข้าถึงระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้น้อยเกินไป ดังนั้น
ควรประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายเพื่อทุกภาคส่วน
- ๕) คุณเรไร จันทนาราย เห็นว่า เห็นด้วยในกรณีการแจ้งประชาชน แต่สำหรับการประกาศหรือแจ้ง
ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อทราบ ควรแจ้งอย่างเป็นทางการ เนื่องจากป้องกันข่าวลวงและเจ้าหน้าที่ต้องยึด
หลักเกณฑ์มาตรการต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและเร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐต้องเตรียมการ
รองรับการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงเห็นควรกำหนดให้การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย
โรคติดต่อสามารถใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ และการประกาศเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป
ที่ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้
โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“(๑/๑) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ถ้ามี เป็นรองประธานกรรมการ”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๙๓	๗๗	๑๙	๒	๑๘๗	๒๑

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณสุรวุฒิ ชลอสันติสกุล เห็นว่า ควรให้รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น รองประธาน หรือผู้ช่วยประธานเพิ่มอีกท่าน

๒) คุณณัฐปภัสร์ เบ็ญจพงษ์ เห็นว่า การคัดเลือกบุคคลมาทำงานเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือคณะ ควรเป็นผู้ที่จบการศึกษาแพทย์แผนปัจจุบันเท่านั้น ไม่ควรนำผู้ไม่มีความรู้ด้านแพทย์มาดำรงตำแหน่ง เพราะจะทำให้ตัดสินใจผิดพลาด ไม่รู้เทคนิควิธีการรักษา การประกาศต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบก็จะผิดไปด้วย

คำชี้แจง

เพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีความเหมาะสม จึงเห็นควรเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ และในกรณีที่รัฐมนตรีช่วยว่าการสาธารณสุขหลายคน ให้ถือว่าทุกคนเป็นรองประธานกรรมการ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๙๑	๗๗	๒๘	๓	๑๘๐	๒๐

โดยมีความเห็น...

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณรัฐ เรืองโชติวิทย์ เห็นว่า ควรเพิ่มอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
- ๒) คุณดาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า ควรเรียงลำดับใหม่ เช่น อธิบดีของกรมภายใต้กระทรวงสาธารณสุข ควรอยู่ด้วยกัน
- ๓) คุณธัญย์สิตา วิเศษสิงห์ เห็นว่า ควรเพิ่มอัยการเป็นคณะกรรมการ
- ๔) นายสุรวัฒน์ ชลอสันติสกุล เห็นว่า ควรเพิ่มปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด้วย
- ๕) นางสาวสิริญา นิมพาลี เห็นว่า ควรเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่ใช่ปลัดกรุงเทพมหานคร
- ๖) คุณชิงชัย ลี้มสุวรรณ เห็นว่า ควรให้ตัวแทนของโรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลของรัฐ และบริษัทฯ เป็นกรรมการ
- ๗) คุณมานิตตา ขาญไชย เห็นว่า กรรมการเยอะต้องทำงานให้ดีขึ้น ไม่ใช่แค่ยกมือเห็นด้วย ยิ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเยอะต้องทำงานประสานกันให้ได้รับบทบาทหน้าที่ของตัวเองแต่ต้องบูรณาการการทำงาน และขั้นตอนกระบวนการทำงานต้องชัดเจนดำเนินการได้จริงและทันเวลา
- ๘) คุณวาทิภย์ พิมพวงค์ เห็นว่า ควรมีผู้บัญชาการทหารสูงสุดด้วย
- ๙) คุณวิลาวัลย์ พุ่มอยู่ เห็นว่า ควรเพิ่มอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม

คำชี้แจง

เพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีเฉพาะเท่าที่จำเป็นและสอดคล้องกับภารกิจของคณะกรรมการ จึงเห็นควรปรับองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติโดยนำตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาออก

ประเด็นที่ ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวนไม่เกินแปดคน โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสภาวิชาชีพ คณะแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา และผู้ซึ่งทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อยประเภทละหนึ่งคน”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๘๘	๗๗	๓๑	๓	๑๘๐	๒๐

โดยมีความเห็น...

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณสิริพร โตตาบ เห็นว่า ไม่เห็นด้วยตรงองค์กรพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร จะพิสูจน์ได้อย่างไร เพราะปัจจุบันมีองค์กรไม่แสวงหากำไรแต่รับเงินต่างชาติมาป่วนประเทศ และฉกฉวยพัฒนาสังคม แต่ฉกฉวยบ่อนทำลายชาติ

๒) คุณศิริชัช นิพพานิชย์ เห็นว่า ในกรณีที่มีความร้ายแรงของสถานการณ์มาก เช่น โรคระบาดที่ยากในการควบคุม หรืออาวุธชีวภาพ อาจต้องมีกรรมการมากกว่าแปดคนไม่ควรกำหนดจำนวนขึ้นสูงแต่อย่างใด

๓) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ควรมีตัวแทนของภาคเอกชน ที่เป็นระดับปฐมภูมิอยู่ด้วยเสมอ เพราะระบบสุขภาพของไทยผูกโยงกับระดับปฐมภูมิและตามแผนยุทธศาสตร์ชาติระบบสุขภาพปฐมภูมินั้นจะยังมีส่วนในการพัฒนาประเทศด้านสาธารณสุข รวมทั้งงานควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งตามความหมายของบริการสุขภาพปฐมภูมิ “บริการสุขภาพปฐมภูมิ” หมายความว่า บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มุ่งหมายดูแลสุขภาพของบุคคลในเขตพื้นที่รับผิดชอบในลักษณะองค์รวมตั้งแต่แรก ต่อเนื่อง และผสมผสาน ครอบคลุมทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ โดยหน่วยบริการปฐมภูมิหรือเครือข่ายหน่วยบริการปฐมภูมิ ประกอบด้วย แพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวและคณะผู้ให้บริการสุขภาพปฐมภูมิ รวมทั้งเชื่อมโยงกับครอบครัว ชุมชน และบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขระดับทุติยภูมิและตติยภูมิ จึงควรกำหนดตัวแทนของปฐมภูมิภาคเอกชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วยทุกระดับ ขณะนี้มีแต่ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชนซึ่งเป็นระดับทุติยภูมิและตติยภูมิทำให้ ขาดความเชื่อมโยงกับบริการปฐมภูมิที่หากมีการส่งผ่านผู้ที่ติดโรคติดต่ออันตราย จะได้ประสานให้ความรู้ดูแลเยี่ยมบ้านหรือช่วยคัดกรองความเสี่ยง ชันสูตรโรคได้ทันเวลา และประชาชนผู้มีความเสี่ยงไม่ต้องไปแออัดที่โรงพยาบาล

๔) คุณธงธน เพิ่มบถศรี เห็นว่า นิยามขององค์กรพัฒนาเอกชนควรมีความชัดเจน หรือใช้นิยามตามกฎหมายที่ใกล้เคียง (ถ้ามี)

๕) คุณดาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า แก้ไขคำว่า “การสาธารณสุข” เป็น “การแพทย์และการสาธารณสุข”

๖) คุณจิตราภรณ์ ศรีเดช เห็นว่า ประเด็นเรื่องจำนวนเป็นประเด็นที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต้อง flexible ตามสถานการณ์และความรุนแรงของโรคที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

๗) นายสุรวัฒน์ ชลอสันติสกุล เห็นว่า ควรจะมีตัวแทนจากสภาวิชาชีพร่วมด้วย เช่น สภาพยาบาล สภาเภสัชกร สภาเทคนิคการแพทย์ สัตวแพทยสภา ทันตแพทยสภา สภากายภาพบำบัด ฯลฯ และควรมีตัวแทนจากภาคประชาชนร่วมด้วย นอกจากนี้ประเภทของ NGO ไม่ชัดเจนว่ามีกี่ประเภท แบ่งประเภทอย่างไร (ประเด็นนี้ บทบัญญัติไม่แน่ชัดว่า หมายถึง ประเภทของ NGO หรือไม่)

๘) คุณเฉลิมพล รัตนลาภ เห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิยังไม่ครอบคลุม

๙) คุณโสภณทิ มุลเมฆ เห็นว่า จำนวนคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อาจมีมากกว่า ๘ คน อาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความรุนแรงการระบาดของโรค

๑๐) คุณเจษฎา...

๑๐) คุณเจษฎา ธนกิจเจริญกุล เห็นว่าผู้แทนจากสภาวิชาชีพ และคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาอาจไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านสาธารณสุขและการควบคุมโรค ดังนั้น ควรแต่งตั้งจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ไม่ควรยึดตามตำแหน่งแต่เพียงอย่างเดียว

คำชี้แจง

เพื่อให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดต่อเพิ่มขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนไม่เกินแปดคน โดยกำหนดให้ผู้แทนสภาวิชาชีพและคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการของกรมควบคุมโรคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓๒๘	๘๑	๒๙	๓	๑๔๒	๑๖

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณกิตติ เห็นว่า ควรใช้มติในคณะกรรมการเลือกผู้ช่วยเลขานุการ

๒) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุขิกโพธิ์ เห็นว่า ของเดิมให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักระบาดวิทยาเป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ตัดผู้อำนวยการสำนักระบาดวิทยาออกไปจากคณะกรรมการ จะทำให้คณะกรรมการโรคติดต่อระดับชาติไม่มีความเชื่อมโยงกับการสอบสวนโรคทางระบาดวิทยาและกำหนดสถานที่ระบาดในการประกาศได้ไม่ถูกต้อง อีกทั้งไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลความเชื่อมโยงในการสอบสวนโรคได้ทันเวลา

๓) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า ต้องเป็นตามความจำเป็นเท่านั้น โดยไม่เป็นการถาวรถึงสองท่าน โดยไม่เกินงบเบิกจ่ายและไม่เบียดงบเดิม เพื่อไม่เป็นการเพิ่มภาระหรืออาจเป็นการให้ตำแหน่งเพื่อเอื้อผลประโยชน์

๔) คุณนพวรรณ สันตยากร เห็นว่า น่าจะมีเลขาฯร่วมจากกรมอื่นที่เกี่ยวข้องหรือให้อำนาจอธิบดีคัดสรร

๕) คุณจักรินทร์ พุ่มนิล เห็นว่า เหตุใดเลขานุการต้องไม่เกิน ๒ คน น่าจะกำหนดเป็นจำนวนตามความเหมาะสมเพื่อการงานเยอะใช้คนเยอะภาระงานน้อยก็ใช้คนน้อย

คำชี้แจง...

คำชี้แจง

เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในกรณีที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงชื่อส่วนราชการภายใน จึงเห็นควรแก้ไขให้อธิบดีกรมควบคุมโรคมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคเป็นผู้ช่วยเลขานุการ แทนการกำหนดให้แต่งตั้งจากตำแหน่งระดับผู้อำนวยการ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ดั่งเพิ่มขึ้นในภายหลัง ให้มีวาระตามกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอยู่เดิม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๑	๘๑	๑๗	๒	๑๕๑	๑๗

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เห็นว่า เมื่อหมดวาระก็ควรหยุดปฏิบัติหน้าที่ แต่หากจำเป็นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปให้แต่งตั้งตำแหน่งนั้นขึ้นมาใหม่ จึงจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

๒) คุณกิตติ เห็นว่า ควรมีระยะเวลากำหนดในการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากที่มีกรรมการฯ ที่พ้นวาระแล้ว มิเช่นนั้นอาจจะทำให้คนที่หมดวาระยังคงอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุด

๓) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ควรเขียนเปิดกว้างไม่เฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น น่าจะใช้คำว่า กรรมการที่ดั่งเพิ่มขึ้นในภายหลัง เพราะโลกเปลี่ยนเร็วมาก โรคก็เปลี่ยนแปลงไป มีโรคอุบัติการณ์ใหม่ การกลายพันธุ์ไวรัส เทคโนโลยีของการผลิตวัคซีน เหล่านี้ทำให้อาจต้องเพิ่มกรรมการที่มีใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในภายหลัง กฎหมายเก่า ๆ ของไทยที่มีมาก่อน พระราชบัญญัติระบบสุขภาพปฐมภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้นแทบไม่ได้พูดถึงปฐมภูมิเอกชนเลย มีแต่เพียงผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชนและคณะกรรมการที่บัญญัติในกฎหมายก่อนหน้านั้น แม้กระทั่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็ได้กำหนดไว้ทำให้กฎหมายไม่ทันสมัยและอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

เพราะสถานการณ์...

เพราะสถานการณ์เปลี่ยนไประบบการแพทย์ปฐมภูมิเป็นตามมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลดังต่อไปนี้ ข. ด้านอื่น ๆ (๕) ให้มีระบบการแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสม

๔) นางสาวกุลธิดา สุรวาท เสนอว่า ให้แก้ไขจากคำว่า "กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตั้งเพิ่มขึ้นในภายหลัง..." เป็น "กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งเพิ่มขึ้นในภายหลัง..." กล่าวคือ แก้ไขจากคำว่า ที่ตั้ง เป็น ที่แต่งตั้ง

๕) คุณวสุวัฒน์ ทัพเคสิยว เห็นว่า ควรกำหนดวันในการแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ให้ชัดเจน

คำชี้แจง

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับการแก้ไขจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จึงเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติรองรับกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการซึ่งแต่งตั้งเพิ่มขึ้นให้มีวาระเท่ากับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้เดิม และกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกรณีที่มิมีรองประธานกรรมการ ให้รองประธานกรรมการที่มีอาวุโสสูงสุดตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีรองประธานกรรมการ ให้ในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งที่มาประชุมเป็นประธานในที่ประชุม”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๑๐	๗๙	๒๙	๓	๑๖๐	๑๘

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณธงชน เพิ่มบถศรี เห็นว่า คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเป็นคณะกรรมการนโยบาย มีองค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง การทำหน้าที่ประธานไม่น่าเกี่ยวข้องกับความอาวุโส

๒) คุณศรัณยา สีโรส เห็นว่า อยากให้เรียงตามคุณวุฒิและความสามารถ ไม่ใช่เรียงตามวัยวุฒิ

๓) คุณณัฐมา รongมาลี สอบถามว่า สามารถประชุมผ่านระบบประชุมทางไกลได้หรือไม่

๔) นางสาวกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า ไม่ได้กำหนดเรื่ององค์ประชุมไว้

๕) คุณนที ขาวนา เห็นว่า ประธานหรือรองประธานควรเข้าร่วมประชุม

๖) คุณจิรวุฒิ...

๖) คุณจิรวัดน์ ศานติสุข เห็นว่า ให้คงข้อความเพียง “ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกรณีที่มีรองประธานกรรมการให้รองประธานกรรมการที่มีอาวุโสสูงสุดตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่มีรองประธานกรรมการ” เท่านั้น

๗) คุณพิระพรรณ พันธุ์ภักดีคุณ เห็นว่า การพิจารณาเรื่องที่มีความสำคัญระดับประเทศ ประธานหรือรองประธานกรรมการควรต้องอยู่ในที่ประชุม ไม่ควรใช้ประธานหรือรองประธานที่มีตำแหน่งมากมาย เพราะจะไม่สามารถมาประชุมได้บ่อย ๆ การประชุมไม่ต่อเนื่องกับวาระก่อนหน้า และอาจไม่มีผู้ตัดสินใจในบางเรื่อง

คำชี้แจง

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ได้มีการแก้ไข จึงเห็นควรแก้ไขเรื่องการประชุมไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคสองของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน...

“(๒) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการประกาศโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาด”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๐๖	๗๙	๒๑	๒	๑๗๒	๑๙

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เสนอว่า ควรแก้ไขเป็น “(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศ...” อำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติไม่ควรเท่าหรือน้อยกว่าอำนาจของผู้ได้บังคับบัญชา เพราะจะมีความขัดแย้งกันของอำนาจ conflict of power เมื่อมีปัญหาการฟ้องคดี ผู้รักษาการไม่ต้องรับผิดชอบ เนื่องจากให้อำนาจอธิบดีในการประกาศ

๒) คุณดาริกา กิ่งเนตร สอบถามว่า รวมถึงโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงหรือไม่

๓) คุณจิตรภาณุ ศรีเดช เห็นว่า ควรระบุให้ชัดเจนว่าอธิบดีกรมใดที่จะมีอำนาจในการออกประกาศ

คำชี้แจง

เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมควบคุมโรคในการประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรค จึงเห็นควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการด้านวิชาการเฉพาะกรณีการให้คำแนะนำแก่อธิบดีกรมควบคุมโรคในการประกาศโรคต่าง ๆ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแล ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแลช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงานด้วยหนึ่งคน”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๔๙	๘๓	๑๕	๒	๑๓๕	๑๕

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณศิริชัช นิจุพาณิชย์ เห็นว่า มีความคลุมเครือ
- ๒) คุณกมลชนก บุญสิทธิ์ เห็นว่า กรรมการ หมายถึง การมีสิทธิออกเสียง ซึ่งอาจเกิดความไม่เที่ยงได้ ควรให้เจ้าของหรือผู้แทนให้ข้อมูลเป็นกรณีตามที่คณะกรรมการกำหนด
- ๓) คุณเรณูศรี ธนวัฒน์พงศ์ชัย เสนอว่า ควรเป็นการชั่วคราว เพื่อความสะดวกต่อการทำงานเท่านั้น
- ๔) คุณพีระพรรณ พันธุ์ภักดีคุณ เห็นว่า มีผลประโยชน์ทับซ้อน conflict of interest จึงไม่ควรให้เป็นคณะทำงาน แต่กรณีมีความจำเป็นจะเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ความเห็นได้
- ๕) คุณวิทมน เกษรบัวขาว เห็นว่า เอกชนควรให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อกำหนด ไม่ควรมีช่องทางให้เอกชนหาผลประโยชน์ส่วนตัว
- ๖) คุณจันทิมา จันทรประเสริฐ เสนอว่า ให้เจ้าของสถานที่นั้นเป็นคณะกรรมการด้วย
- ๗) คุณราชนนทร์ แดงอ่อน เห็นว่า ตามมาตรา ๒๓ เรื่อง คณะทำงานช่องทางเข้าออกประเทศ มีอำนาจตาม มาตรา ๒๔ (๑) - (๔) เพื่อขับเคลื่อนกฎหมายระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นส่วนใหญ่ และที่ผ่านมากรณีต้องเพิ่มคณะทำงานที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ตาม (๒) นั้น การเสนอเพิ่มเติมหน่วยงานรัฐตามวรรคสาม ค่อนข้างเป็นปัญหา และกรณีที่ต้องเสนอไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีระยะเวลานาน จึงขอเสนอว่าควรเปลี่ยนข้อความจาก “คณะกรรมการ” เป็น “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” (และให้ปรับข้อความตามวรรคสี่ให้สอดคล้องกันด้วย)

คำชี้แจง

เพื่อให้องค์ประกอบของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกเฉพาะในกรณีที่ช่องทางเข้าออกนั้นมีเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแลมีความเหมาะสม จึงเห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติแต่งตั้งผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแลช่องทางเข้าออกนั้นเป็นคณะทำงานด้วยหนึ่งคน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการดำเนินการ

ประเด็นที่ ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังเกิดขึ้นด้วยโดยอนุโลม”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๙๔	๗๗	๑๕	๒	๑๙๒	๒๑

- ไม่มีความเห็น -

ประเด็นที่ ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัย อาจดำเนินการโดยการแยกกักไว้ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด กักกันไว้ในที่เอกเทศ หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด จนกว่าจะได้รับการตรวจ และการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๔๒	๘๓	๒๐	๒	๑๓๗	๑๕

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณศิริชัช นิจพานิชย์ เห็นว่า “มารับการตรวจหรือรักษา....” คำว่า “มา” อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน อาทิ ผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าติดเชื้ออยู่ที่บ้าน ซึ่งไม่ใช่สถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด ต้องออกจากบ้านเพื่อมารับการตรวจหรือรักษา เป็นต้น

๒) คุณอภิรดี สุนงาม เสนอว่า คำใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ควรระบุหรือไม่

๓) คุณดาริกา กิ่งเนตร เสนอว่า อาจปรับคำตามนิยาม (กรณีมีการปรับ)

๔) คุณกุลธิดา...

๔) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า คำว่า “สถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด” ในกรณีของการแยกกัก กับคำว่า “สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด” มีความหมายเหมือนกัน ก็ควรจะใช้ให้เหมือนกัน โดยอาจจะเลือกใช้คำใดคำหนึ่งระหว่าง “ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด” หรือ “ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด”

๕) คุณรัฐกร ยานะโส เสนอว่า ควรมีบทลงโทษกรณีจับ ปรับ ริบทรัพย์ ที่ชัดเจน

๖) คุณไกรฤกษ์ สุธรรม เสนอว่า “รับการชันสูตร” ใช้กับผู้เสียชีวิตแล้ว ควรใช้คำว่า “รับการตรวจทางห้องปฏิบัติการ”

๗) คุณปัทมา นวประภากุล เสนอว่า ควรเพิ่มกรณีการห้ามออกจากที่เอกเทศหรือสถานที่ใดที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสั่งให้แยกกักหรือกักกันไว้ใน (๑) โดยยกเลิก (๗) เพื่อจะได้ไม่ซ้ำซ้อนและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๘) คุณวิลาวัลย์ พุ่มอยู่ เสนอว่า ควรเพิ่ม “ให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริง ไม่ปกปิดแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อภายในเวลาที่กำหนด”

คำชี้แจง

เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับการแก้ไขบทนิยามคำว่า “แยกกัก” และ “กักกัน” จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแยกกักหรือกักกันในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๔ ให้ยกเลิก (๗) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๑๐	๖๘	๓๓	๔	๒๕๖	๒๘

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เห็นว่า ไม่ควรยกเลิกและควรให้ใช้ต่อไป

๒) คุณกิตติ เห็นว่า ไม่ควรยกเลิก

๓) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ไม่ทราบเหตุผลในการแก้ไข กรณีของที่เอกเทศในการเข้า-ออก จะมีการอนุญาตหรือการห้าม ควรแก้ไขเป็นห้ามมิให้เข้า-ออกที่เอกเทศ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๔) คุณจิรวรรณ ศานติสุข เห็นว่า ไม่ควรยกเลิกเพราะเป็นการจำกัดการเข้า-ออกเพื่อลดการแพร่โรค

๕) คุณอาทยา พงศ์ไพบูลย์ สอบถามว่า หากยกเลิกแล้วจะดำเนินการเรื่องการเข้า-ออกจากสถานที่เอกเทศอย่างไร

๖) คุณศศิภัฏชญา...

๖) คุณศศิภัฏขณา แจ่มจันทร์ เห็นว่า ไม่ควรยกเลิก

๗) คุณเรไร จันทนาราย เห็นว่า ไม่ควรยกเลิก เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแยกกัก หรือกักกันโรค และป้องกันการฝ่าฝืนหลบหนีออกจากสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด

คำชี้แจง

เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดตั้งที่เอกเทศที่กำหนดขึ้นใหม่ จึงเห็นควรตัด (๗) ของมาตรา ๓๔

ประเด็นที่ ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อสั่งการหรือดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องทำการสอบสวนโรค และหากพบว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกตตาม (๑) หรือค่าใช้จ่ายในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตาม (๒) จากผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยก็ได้ ทั้งนี้ ตามอัตราหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๐๐	๗๘	๓๔	๔	๑๖๕	๑๘

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เสนอว่า ควรระบุว่าต้องประกาศให้ประชาชนทราบลงไปด้วยเพื่อความชัดเจนต่อไปจะต้องมีการประกาศแล้วก็ตาม

๒) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ในการควบคุมโรคและการสร้างเสริมสุขภาพกรณีของโรคติดต่อร้ายแรงไม่ควรกำหนดตามสัญชาติ เพราะจะทำให้บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยหลีกเลี่ยงการไปเข้ารับการรักษาจัดครองโรค แม้จะมีบทลงโทษไว้แต่จะมีปัญหาในการติดตาม

๓) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า ไม่ควรเก็บจากคนไทย

๔) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นดังนี้

๑. มาตรา ๓๒ กำหนดว่า "...ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการ..." แต่มาตรา ๓๔ วรรคสอง กำหนดว่า "ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการ..." เห็นว่า มาตรา ๓๔ วรรคสอง มีคำว่า "ต่อ" แต่มาตรา ๓๒ ไม่มี ดังนั้น จึงขอเสนอให้แก้ไขให้เหมือนกับถ้อยคำในมาตรา ๓๒ โดยตัดคำว่า "ต่อ" ออกไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันในทุกมาตรา

๒. มาตรา ๓๔...

๒. มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ใช้คำว่า การดำเนินการหรือออกคำสั่งกล่าวคือ กล่าวถึงเรื่องการดำเนินการก่อนแล้วกล่าวเรื่องคำสั่งภายหลัง แต่ในมาตรา ๓๔ วรรคสอง กลับกล่าวถึงเรื่องคำสั่งก่อนและกล่าวถึงเรื่องการดำเนินการภายหลัง มีลักษณะเป็นการกล่าวถึงคำเดียวกัน แต่ใช้ถ้อยคำไม่เหมือนกัน จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำดังกล่าวให้เหมือนกันในทุกวรรคของมาตรา ๓๔

๓. มาตรา ๓๔ วรรคสาม ใช้คำว่า "ผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย" แต่มาตรา ๓๔/๒ ใช้คำว่า "ผู้ไม่มีสัญชาติไทย" เห็นว่า มาตรา ๓๔ วรรคสาม มีคำว่า "ซึ่ง" แต่มาตรา ๓๔/๒ ไม่มี ดังนั้น จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำดังกล่าวให้เหมือนกัน

๕) คุณอภิชาญ ทองใบ เสนอว่า มาตรา ๓๔ วรรคสอง ควรเพิ่มเติมว่า “....และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมควบคุมโรคกำหนด”

๖) คุณทิพย์สุดา นวลนั่ม สอบถามว่า สามารถใช้สิทธิในการจ่ายค่ารักษาได้ด้วย

๗) คุณพีระพรรณ พันธุ์ภักดีคุณ เสนอว่า การแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกตอาการ เพื่อประโยชน์สำหรับคนในวงกว้าง ไม่ควรเรียกเก็บค่าใช้จ่ายและไม่เข้าใจว่าทำไมจึงระบุเฉพาะผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

๘) คุณวรรณิกา เห็นว่า จะต้องมีการประกาศอัตราและหลักเกณฑ์อย่างชัดเจน ไม่ควรใช้คำว่าตามดุลยพินิจ

๙) คุณวณิชชา รวิพิทยนันท์ เห็นว่า ควรอย่างยิ่งในการเก็บค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและการกักกันตัวผู้เดินทางมาจากต่างประเทศและคนต่างชาติทุกกรณี กระทรวงสาธารณสุขควรเปลี่ยนแปลงค่ารักษาพยาบาลชาวต่างชาติในสถานพยาบาลรัฐทุกระดับตั้งแต่สถานอนามัยถึงโรงพยาบาลขนาดใหญ่

๑๐) คุณธนาкар แถมเจริญ เห็นว่า เพราะเรียกเก็บไม่ได้ จึงควรสนับสนุนงบประมาณโดยตรงเพื่อสำรองสำหรับกรณี เช่น ต่างด้าวไร้สิทธิ คนเร่ร่อน เป็นต้น และควรออกพระราชบัญญัติให้เตรียมเงินสำรองด้วย

๑๑) คุณวิลาวัลย์ พุ่มอยู่ เสนอว่า เพิ่มระยะเวลาการรายงานของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด

คำชี้แจง

เพื่อให้ขั้นตอนการสอบสวนโรคมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการเองหรือสั่งการให้บุคคลต้องปฏิบัติตาม ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง และการสอบสวนโรคตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ”

เห็นด้วย...

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๖	๘๑.๙	๑๔	๑.๕	๑๔๙	๑๖.๖

- ไม่มีความเห็น -

ประเด็นที่ ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ มาตรา ๓๔/๓ มาตรา ๓๔/๔ และมาตรา ๓๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดได้รับคำสั่งให้กักกันในที่เอกเทศต้องเข้าอยู่ในที่เอกเทศและปฏิบัติตามระเบียบของที่เอกเทศ

ผู้ได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งจะเข้าอยู่ในที่เอกเทศที่รัฐจัดให้มีขึ้นหรือที่เอกเทศที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๔/๓ ก็ได้

มาตรา ๓๔/๒ ผู้ใดเข้าอยู่ในที่เอกเทศที่รัฐจัดให้มีขึ้นต้องชำระค่าใช้จ่ายตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการจะลดอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีสัญชาติไทย หรือผู้ไม่มีสัญชาติไทยบางประเภท หรือยกเว้นให้แก่บุคคลใดเฉพาะที่มีลักษณะตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๓๔/๓ ผู้ใดประสงค์จะจัดให้มีที่เอกเทศต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อทราบ และเมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ตรวจสอบและเห็นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งรับทราบและให้ถือว่าเป็นที่เอกเทศที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

ระยะเวลาการตรวจสอบ การแจ้งผล และการประกาศตามวรรคหนึ่งให้กระทำโดยเร็วและต้องไม่ช้ากว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ดูแลที่เอกเทศตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องออกระเบียบเพื่อให้ผู้อยู่ในที่เอกเทศและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับระเบียบที่ใช้อยู่ในที่เอกเทศที่รัฐจัดขึ้น

เมื่อปรากฏว่าที่เอกเทศใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจสั่งให้ผู้ดูแล เจ้าของ หรือผู้ครอบครองแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสั่งให้ที่เอกเทศนั้นหยุดการดำเนินการและประกาศให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๓๔/๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศโดยไม่ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมดูแลที่เอกเทศ

มาตรา ๓๔/๕ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ชื่อ เครื่องหมาย หรือถ้อยคำในประการที่น่าจะทำให้ประชาชน
เข้าใจว่าเป็นที่เอกเทศโดยมิได้เป็นที่เอกเทศตามพระราชบัญญัตินี้”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๑๔	๗๙.๔	๑๓	๑.๕	๑๗๒	๑๙.๑

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณศิริชัย นิจพาณิชย์ เห็นว่า ควรกำหนดให้คณะกรรมการหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
สามารถประกาศสถานที่เอกเทศได้โดยไม่จำเพาะสถานที่ใดที่หนึ่ง เช่น ขอให้ทุกคนที่สงสัยว่าติดเชื้อมีไข้
อาศัยของตนหรือขอให้พนักงานในร้านค้าที่สงสัยการปนเปื้อนไม่ออกจากพื้นที่ เป็นต้น

๒) คุณดาริกา กิ่งเนตร เสนอว่า ควรตัดคำว่า “ในประการ” ออก

๓) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า กรณีคนไทยไม่ควรมีการเก็บค่าใช้จ่าย

๔) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นดังนี้

๑. มาตรา ๓๔ วรรคสาม ใช้คำว่า “ผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย” แต่มาตรา ๓๔/๒ ใช้คำว่า “ผู้ไม่มี
สัญชาติไทย” เห็นว่ามาตรา ๓๔ วรรคสาม มีคำว่า “ซึ่ง” แต่มาตรา ๓๔/๒ ไม่มี ดังนั้น จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำ
ดังกล่าวให้เหมือนกัน

๒. มาตรา ๓๔/๓ ใช้คำว่า “ผู้ดูแลที่เอกเทศ” แต่มาตรา ๓๔/๔ ใช้คำว่า “ผู้ควบคุมดูแล
ที่เอกเทศ” อาจก่อให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกัน หรือหมายถึงบุคคลที่ต่างกัน

๓. กรณีที่เอกเทศประเภทที่รัฐไม่ได้จัดขึ้นมีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน เช่น มาตรา ๓๔/๑
ใช้คำว่า “ที่เอกเทศที่จัดตั้งขึ้น” แต่มาตรา ๓๔/๓ ใช้คำว่า “จัดให้มี” ดังนั้น จึงขอเสนอให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง
ระหว่าง “จัดตั้งขึ้น” หรือ “จัดให้มี”

๔. กรณีที่เอกเทศประเภทที่รัฐจัดขึ้น มีการใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน เช่น มาตรา ๓๔/๑
และมาตรา ๓๔/๒ ใช้คำว่า “ที่เอกเทศที่รัฐจัดให้มีขึ้น” แต่มาตรา ๓๔/๓ วรรคสามใช้คำว่า “ที่เอกเทศที่รัฐ
จัดขึ้น” ดังนั้น จึงขอเสนอให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่าง “จัดให้มีขึ้น” หรือ “จัดขึ้น”

๕. มาตรา ๓๔/๓ วรรคท้าย การให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสั่งให้ที่เอกเทศนั้น
หยุดการดำเนินการ ไม่ได้ระบุว่าต้องสั่งไปที่บุคคลใด (ไม่ได้ระบุถึงตัวผู้ที่ต้องได้รับคำสั่ง)

๖. มาตรา ๓๔/๕ นอกจากการห้ามใช้ชื่อ เครื่องหมาย หรือถ้อยคำแล้ว ขอเสนอให้รวมไปถึง
การห้ามใช้ “ภาพ” ด้วย

๕) คุณเรณูศรี...

๕) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า การรักษาโดยรัฐควรเป็นรัฐออกให้จากภาษีประชาชน เฉพาะโรคติดต่อแบบรุนแรงที่ไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ยาก ยกเว้นต้องการรักษาที่อื่น ส่วนต่าง ให้ประชาชนออกเอง หรือการสมัครใจออกเองทั้งหมด และบุคคลนั้นจะพิจารณาโดยยื่นเป็นเอกสาร มีการเซ็นรับรองชัดเจนเพื่อความถูกต้องตรวจสอบได้ของการเบิกจ่าย ส่วนต่างชาติควรให้ออกค่าใช้จ่ายเองทุกกรณี

๖) คุณณลินี อ่ำอัม เสนอว่า ไม่ควรเก็บค่าใช้จ่ายกับคนไทย

๗) คุณพีระพรรณ พันธุ์กิติคุณ เห็นว่า มาตรา ๓๔/๒ ไม่ควรให้มีการชำระค่าใช้จ่ายถ้ายืนยันว่า ต้องมีการชำระค่าใช้จ่าย เหตุใดจึงลดค่าใช้จ่ายให้ผู้ไม่มีสัญชาติไทยบางประเภท หรือบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะ ทำให้เป็นช่องทางของการใช้มาตรฐานต่อบุคคลที่แตกต่างกัน

๘) คุณเรไร จันทนราย เห็นว่า ไม่เห็นด้วย ในมาตรา ๓๔/๔ ควรตัดคำว่า หรือได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมดูแลที่เอกเทศ เนื่องจากอาจส่งผลต่อการกำกับดูแลให้เป็นไปตามแนวทางการควบคุมโรคที่รัฐกำหนด

คำชี้แจง

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งหรือการดำเนินการเกี่ยวกับที่เอกเทศ จึงเห็นควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับที่เอกเทศไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๘ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมาอยู่กับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกักไว้ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด กักกันไว้ในที่เอกเทศคุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๒๒	๘๐.๓	๒๑	๒.๓	๑๕๖	๑๗.๔

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณดาริกา กิ่งเนตร เสนอว่า ควรแก้ไข “รับการตรวจในทางแพทย์....” เป็น “รับการตรวจทางการแพทย์....”

๒) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นดังนี้

๑. การคุมไว้สังเกตตามมาตรา ๔๐ (๓) ไม่ได้ระบุสถานที่ แต่การคุมไว้สังเกตตามมาตรา ๓๔ (๑) ระบุว่า “คุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด”

๒. เนื่องจาก...

๒. เนื่องด้วยมาตรา ๔๐ (๓) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจสั่งให้กักกันผู้เดินทางไว้ที่เอกเทศ แต่มาตรา ๔๐ (๔) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจเพียงห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะ แต่ไม่มีอำนาจห้ามเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ (ซึ่งมาตรา ๔๐ (๔) เดิมมีบัญญัติไว้) ดังนั้นอาจจะเกิดข้อพิจารณาว่าหากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศใช้อำนาจตามมาตรา ๔๐ (๓) สั่งกักกันผู้เดินทางไว้ที่บริเวณด่าน ซึ่งทำให้บริเวณด่านดังกล่าวเป็นที่เอกเทศตามบทนิยาม หากต้องการที่จะมีคำสั่งห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศบริเวณด่านดังกล่าว เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศกลับไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่ง จะต้องให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่เป็นผู้ออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศตามมาตรา ๓๔/๕ แทน ทั้งที่บริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่อยู่ในด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าพนักงานควบคุมโรคประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

๓) คุณพิระพรรณ พันธุ์ภักดีคุณ เห็นว่า มาตรา ๔๐ (๓) ต้องมีการแจ้งให้ผู้เดินทางทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการเดินทางว่า จะมีการตรวจและอาจมีการแยกกัก หรือกักกัน หรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

๔) คุณอุไรวรรณ อุดมสินคำ เห็นว่า ให้หน่วยงานมารับผู้ที่ติดโควิดจากที่บ้านโดยทันทีเพื่อไปรักษา โดยที่ไม่ต้องให้ผู้ป่วยร้องขอ

๕) คุณเรไร จันทนราย เสนอว่า ควรเพิ่มข้อความในมาตรา ๔๐ (๓) ดังนี้ ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์และอาจพิจารณาส่งกลับไม่ให้เข้าประเทศ หรือให้แยกกักไว้ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด กักกันไว้ในที่เอกเทศ คู่มือไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด

๖) คุณราเชนทร์ แดงอ่อน เห็นว่า มาตรา ๔๐ เน้นที่เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมาจากเขตโรคติดต่ออันตราย เน้นเป็นเครื่องบินและเรือ ถ้าเป็นด่านพรมแดนคนจะเดินเท้าเข้าออกระหว่างประเทศไม่ได้มากับพาหนะ ดังที่ทราบในขณะนี้ที่มีคนลักลอบเข้าประเทศทางช่องทางธรรมชาติที่ไม่ได้ผ่านช่องทางที่กฎหมายกำหนดซึ่งไม่ได้รับการตรวจ ปัจจุบันก็เอาผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้ ฉะนั้นจึงสมควรเพิ่มในมาตรา ๔๐ (๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นหรือเดินเท้าเข้ามาในราชอาณาจักรได้รับการตรวจทางการแพทย์

คำชี้แจง

เพื่อเป็นการรวมบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นใหม่เกี่ยวกับการจัดตั้งที่เอกเทศ จึงเห็นควรแก้ไขถ้อยคำใน (๓) ของมาตรา ๔๐ ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๒๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การกำหนด...

“การกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๐๒	๗๘.๑	๓๑	๓.๔	๑๖๖	๑๘.๕

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ภาคเอกชนอาจเดือดร้อนเพราะต้องเรียกเก็บจากผู้เดินทาง มากับยานพาหนะเพื่อกักตัว แม้จะกำหนดให้เป็นเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อาจทำให้ภาคเอกชนไม่ร่วมมือ ภาครัฐจะหาเตียงและบุคลากรมาจากไหน ผมคิดว่ารัฐควรรับผิดชอบทั้งหมดแต่อาจเปิดช่องทางให้บุคคลเลือกได้ เช่น ถ้าต้องการร่วมจ่ายหรือจ่ายเสริมเพื่อเลือกความสะดวกของที่พักกัน ก็น่าจะทำได้

๒) คุณสุชาดา กิยะแพทย์ เห็นว่า ให้ยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดสำหรับผู้ที่มีสัญชาติไทย หรือผู้ที่มี รายได้น้อยต่อเดือนไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ บาท

๓) คุณนพวรรณ สันตยากร เห็นว่า เก็บค่าใช้จ่ายกับคนและสถานที่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการ และข้อบังคับ/กฎหมาย

คำชี้แจง

เนื่องจากการกำหนดค่าใช้จ่ายเป็นเรื่องในทางบริหาร จึงเห็นควรแก้ไขการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจาก เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะและผู้เดินทาง โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้กำหนด โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติอีก ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ในกรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกักไว้ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด กักกันไว้ในที่เอกเทศ คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เดินทางผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

เห็นด้วย...

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออก ความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๐๔	๗๘.๓	๓๐	๓.๓	๑๖๕	๑๘.๔

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า การคุมไว้สังเกตตามมาตรา ๔๒ ไม่ได้ระบุสถานที่แต่การคุมไว้สังเกตตามมาตรา ๓๔ (๑) ระบุว่า "คุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด"

๒) คุณณลินี อ่ำอิม เห็นว่า ไม่ควรเก็บเงินกับคนไทย

๓) คุณพีระพรรณ พันธุ์รักดีคุณ เห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไม่ควรให้ผู้เดินทางผู้นั้นรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพิสูจน์ไม่ได้ว่าผู้นั้นเป็นโรคหรือพาหะนำโรค

๔) คุณวรพจน์ ใหม่สุวรรณ เห็นว่า ถ้าเป็นบุคคลสัญชาติไทย รัฐควรจะเป็นรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๕) คุณเรไร จันทนาราย เห็นว่า ควรเพิ่มข้อความให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวเข้ารับการชันสูตรทางการแพทย์

คำชี้แจง

เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับการแก้ไขบทนิยามคำว่า “แยกกัก” และ “กักกัน” จึงเห็นควรแก้ไขถ้อยคำเพื่อกำหนดสถานที่ที่ใช้ในการแยกกักหรือกักกันไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖/๑ สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ มาตรา ๔๔/๔ มาตรา ๔๔/๕ มาตรา ๔๔/๖ มาตรา ๔๔/๗ มาตรา ๔๔/๘ มาตรา ๔๔/๙ มาตรา ๔๔/๑๐ และมาตรา ๔๔/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“หมวด ๖/๑ สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

มาตรา ๔๔/๑ เมื่อความปรากฏว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นแพร่หลายหรืออาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้ง่ายหรือมีภาวะของการเกิดโรคผิดปกติมากกว่าที่เคยเป็นมาจนเป็นอันตรายหรืออาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าโรคนั้นจะเกิดขึ้นในหรือนอกราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการพิจารณาประกาศให้โรคนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ในการพิจารณาดังกล่าวจะมอบหมายให้คณะกรรมการด้านวิชาการทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาก่อนก็ได้

มาตรา ๔๔/๒ เมื่อมีประกาศโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงแล้ว เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อย สวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะ หากปรากฏว่ามีสถานการณ์อันเป็นวิกฤตจากโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงอันเป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อชีวิต สุขภาพ

หรือการดำรง...

หรือการดำรงชีวิตตามปกติของประชาชนอย่างรุนแรงและกว้างขวาง หากปล่อยเนิ่นช้าไว้จะเสียหายต่อประเทศชาติอย่างร้ายแรง ไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร แต่อาจจะบาดเข้ามาในราชอาณาจักรได้ และนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรใช้มาตรการพิเศษเพื่อป้องกัน ควบคุม ระงับยับยั้ง ฟันฟู หรือช่วยเหลือประชาชน ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อบังคับใช้ทั่วราชอาณาจักรหรือในบางเขตบางท้องที่ได้ ตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์

การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตลอดระยะเวลาที่นายกรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันประกาศ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลา ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปอีก เป็นคราว ๆ คราวละไม่เกินสามเดือน

ในกรณีที่สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขสิ้นสุดลงก่อนกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขนั้นหรือเมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลา ตามวรรคสอง ให้นายกรัฐมนตรีประกาศให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๔๔/๓ เมื่อมีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขแล้ว ให้คณะกรรมการ โรคติดต่อแห่งชาติตามมาตรา ๑๑ ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง
- (๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ถ้ามี เป็นกรรมการ
- (๕) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรรมการ
- (๖) กรรมการตามมาตรา ๑๑ (๒) และกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๓) และ (๔) เท่าที่มีอยู่ใน ขณะที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข เป็นกรรมการ
- (๗) กรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรแต่งตั้งไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ

นอกจากกรรมการและเลขานุการและกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการตามมาตรา ๑๑ วรรคสองแล้ว นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการร่วมคนหนึ่งและกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคนก็ได้

ในการประชุมคราวใดที่มีความจำเป็นและสมควร นายกรัฐมนตรีจะสั่งให้เชิญรัฐมนตรี หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้มาร่วมประชุมด้วยหรือมาชี้แจงก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ถือว่าผู้ซึ่งได้รับ เชิญมาร่วมประชุมเป็นกรรมการในการประชุมคราวนั้นด้วย

การประชุมคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขสิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๔/๔ ในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติแล้ว เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประชาชน ป้องกัน หรือระงับอันตรายอันเกิดจากโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง รวมทั้งการช่วยเหลือหรือเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เสนอแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม และรักษาโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบ ในแผนปฏิบัติการดังกล่าวต้องกำหนดหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบในการกิจให้ชัดเจนด้วย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ในการเดินทาง และการตรวจสอบการเดินทางของบุคคล รวมทั้งการกำหนดให้บุคคลที่เดินทางมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักร หรือที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด รวมทั้งการสั่งให้แยกกักไว้ในสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด หรือกักกันไว้ในที่เอกเทศตามเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้เกิดการแพร่หรือควบคุมการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงเพื่อให้ระงับลง แต่จะห้ามมิให้ผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรมิได้

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือเสนอมาตรการการช่วยเหลือบุคคลที่เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง หรือได้รับผลกระทบจากการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงหรือจากแผนปฏิบัติการ มาตรการข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่คณะกรรมการกำหนดต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

(๕) ให้คำปรึกษาหรือนำแนะเกี่ยวกับมาตรการการจ่ายค่าชดเชย ค่าทดแทน ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น นอกเหนือจากกรณีตามมาตรา ๑๔ (๖) แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวกับการสาธารณสุข ตลอดทั้งค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู หรือการรักษาพยาบาลผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามีมติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการ หรือสนับสนุน ให้มีการศึกษาวิจัย การพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการผลิตของบุคคลทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งยา วัคซีน อุปกรณ์ทางการแพทย์ หรือสิ่งอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์

ในการ...

ในการป้องกัน ควบคุม ระวัง หรือรักษาโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง หรือฟื้นฟูผู้เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง การดำเนินการดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นการร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน

(๗) กำหนดมาตรการการจัดการเกี่ยวกับสถานที่ ทรัพย์สิน การประกอบอาชีพ การชุมนุม หรือ การทำกิจกรรม เป็นการชั่วคราว รวมทั้งกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บุคคลต้องปฏิบัติ ในกรณีจำเป็น อันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จะสั่งให้ประชาชนในทุกพื้นที่หรือบางพื้นที่งดประกอบกิจการบางชนิดที่อาจเป็นแหล่ง หรือก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง หรือห้ามให้อยู่ร่วมกันในที่ประชุมหรือชุมนุมเกิน จำนวนที่กำหนด โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการประชุมหรือชุมนุมไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันหรือจำกัด การแพร่ระบาดหรือการติดเชื้อโรคจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง

(๘) กำหนดให้มีการจัดตั้งโรงพยาบาลสนาม สถานพยาบาลชั่วคราว หรือใช้สถานที่รวมถึง พาหนะ เพื่อประโยชน์ในการรับการตรวจในทางแพทย์ แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต คัดกรอง เผ่าระวัง รอกการ วินิจฉัยโรค หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค แก่ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย ร้ายแรงหรือผู้สัมผัสโรคหรือผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรค พร้อมทั้งกำหนดลักษณะและอุปกรณ์ ที่จำเป็นต้องมี ทั้งนี้ ให้กระทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหรือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบสถานที่และพาหนะ รวมทั้งผู้ที่อยู่ในสถานที่และ พาหนะทั้งที่จะเดินทางเข้าไปหรือออกจากพื้นที่ที่เสี่ยงต่ออันตรายจากโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงตามที่ คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลดำเนินการให้ ประชาชนได้รับวัคซีนหรือมีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคโดยเร็วและแพร่หลาย ในการนี้ หากเห็นว่ากฎหมายหรือ ระเบียบใดที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขใดเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ ดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติยกเว้นหรือสั่งการให้มีการปรับปรุงแก้ไขได้ ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้สถานพยาบาลดังกล่าวดำเนินการได้โดยรวดเร็วและปลอดภัย

(๑๑) มอบหมายให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครใช้อำนาจตาม (๓) (๗) (๘) หรือ (๙) ได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้อำนาจให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

แผนปฏิบัติการตาม (๑) จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกหน่วยหรือบางหน่วยปฏิบัติหน้าที่ที่ กำหนด ร่วมมือ ส่งเสริม หรือสนับสนุน การดำเนินการของคณะกรรมการ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบตาม แผนปฏิบัติการ หรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อก็ได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการแล้ว ให้ทุกหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตาม (๔) หรือ (๕) หรือมีมติตาม (๖) หรือ (๑๐) ได้ตามที่ เห็นสมควร และให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามการสั่งการหรือมีมตินั้น

มาตรา ๔๔/๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการและมาตรการตาม มาตรา ๔๔/๔ แล้ว ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการหรือสั่งการให้เป็นไปตามหรือสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการและมาตรการดังกล่าวภายใน สิบห้าวัน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว หากยังมิได้มีการดำเนินการหรือสั่งการหรือดำเนินการหรือสั่งการแล้ว แต่ไม่เป็นไปตามหรือไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการหรือมาตรการดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ ดำเนินการหรือสั่งการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการหรือมาตรการนั้นได้ โดยให้ถือว่านายกรัฐมนตรีมีอำนาจ ตามกฎหมายนั้น ๆ ที่จะดำเนินการหรือสั่งการดังกล่าว ในกรณีที่มีการดำเนินการหรือการสั่งการดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้ผู้ดำเนินการหรือสั่งการต้องได้รับการแนะนำ เสนอแนะ เห็นชอบ หรืออนุมัติจากคณะบุคคล ใดก่อน ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดำเนินการหรือสั่งการได้ โดยไม่ต้องได้รับคำแนะนำ เสนอแนะ เห็นชอบ หรืออนุมัติ จากคณะบุคคลตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๔๔/๖ ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ มาตรการ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามมาตรา ๔๔/๔ หากมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุและการดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐจะไม่ทันกับความจำเป็นเร่งด่วน หรือไม่สอดคล้องกับวิธีปฏิบัติของนานาประเทศ คณะกรรมการจะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอใช้วิธีการ ที่เห็นสมควรก็ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบวิธีการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าการจัดซื้อจัดจ้าง ดังกล่าวเป็นการชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้ว

มาตรา ๔๔/๗ ในการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๕ หรืออำนาจที่ได้รับ มอบหมายตามมาตรา ๔๔/๔ (๑๑) คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จะใช้ให้ขัดต่อหลักเกณฑ์หรือกรอบการใช้อำนาจที่ คณะกรรมการกำหนดหรือแนวทางที่คณะกรรมการวางไว้มิได้

มาตรา ๔๔/๘ ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการจะจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเป็นการชั่วคราว เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ และจะให้มีหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๖ เพิ่มเติมตามที่จำเป็นหรือจะสั่งให้หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อจากอำเภอหรือเขตหนึ่งไปช่วยงานใน ท้องที่ของอำเภอหรือเขตอื่นได้ และเมื่อประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขสิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการยกเลิกหน่วยงานและหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดตื่อดังกล่าวโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่ช้ากว่า เก้าสิบวันนับแต่วันที่สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขสิ้นสุดลง

หน่วยงานพิเศษตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะจัดตั้งเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการทั่วไปแล้ว จะตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นการเฉพาะตามที่คณะกรรมการกำหนดในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเท่าที่จำเป็นด้วยก็ได้

มาตรา ๔๔/๙ เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง รักษา หรือป้องกันการแพร่ระบาดของผู้ที่ เป็น โรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจเรียกผู้เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงและ

ผู้ที่สัมผัสโรคหรือสงสัยว่าจะเป็นผู้สัมผัสโรคเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการรักษาหรือการป้องกันการแพร่ระบาด และให้มีอำนาจเผยแพร่ข้อเท็จจริงที่รวบรวมได้เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและตรวจสอบการสัมผัสโรคของตนได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและการคุ้มครองประชาชนให้ได้รับการรักษาหรือป้องกันการติดโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงทันที คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่คณะกรรมการกำหนด ต้องติดตั้งโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันเพื่อแจ้งเตือนความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้นก็ได้

ข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บได้ตามวรรคสอง ห้ามนำไปใช้เพื่อการอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง หรือเป็นการใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา วิจัย หรือกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดในอนาคต

การเผยแพร่ตามวรรคหนึ่งหรือการนำไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสามจะเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ หรือรายละเอียดอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใดไม่ได้

มาตรา ๔๔/๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง ในสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข คณะกรรมการอาจสั่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบและองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้บุคคลได้รับวัคซีนหรือมีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดได้

หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำหนดวิธีการได้วัคซีน และประเภท หรือลักษณะของบุคคลที่จะต้องได้รับวัคซีนหรือมีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและลำดับในการได้รับวัคซีน หรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วย

ผู้มีสัญชาติไทยที่ได้รับวัคซีนหรือมีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามวรรคสอง ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่จะดำเนินการให้บุคคลได้รับวัคซีนหรือมีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามวัตถุประสงค์ของตนและในกรณี ที่สถานพยาบาลดังกล่าวไม่อาจจัดหาวัคซีนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด คณะกรรมการจะจัดสรรวัคซีนให้สถานพยาบาล โดยคิดค่าใช้จ่ายของวัคซีนหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่ไม่ได้คิดค่าใช้จ่าย สถานพยาบาลจะคิดค่าดำเนินการ จากผู้รับวัคซีนเกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดมิได้

มาตรา ๔๔/๑๑ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง มาตรการหรือการกระทำที่คณะกรรมการ กำหนดหรือดำเนินการตามหมวดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และให้มีผลใช้บังคับตามระยะเวลา ที่คณะกรรมการกำหนดเฉพาะในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข”

เห็นด้วย...

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๐๙	๖๗.๗	๑๔	๑.๖	๒๗๖	๓๐.๗

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณกิตติ เห็นว่า

(๑.๑) มาตรา ๔๔/๒ ควรให้ความเห็นชอบจากสภาไม่ใช้คณะรัฐมนตรี และการกำหนดระยะเวลาไว้ไม่เกิน ๓ เดือน ค่อนข้างนานเกินไป และการที่นายกรัฐมนตรีสามารถขยายระยะเวลาต่อได้อีกครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน ก็นานเกินไปเช่นกัน ควรมีการกำหนดเพดานสูงสุดในการขยายประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขว่าจะขยายได้สูงสุดไม่เกินกี่ครั้ง

(๑.๒) มาตรา ๔๔/๓ (๗) ควรได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการในมาตราก่อนหน้านี้ ไม่ใช่ให้นายกรัฐมนตรีเลือกตามสมควรได้เอง

(๑.๓) มาตรา ๔๔/๕ "ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจดำเนินการหรือสั่งการได้ โดยไม่ต้องได้รับคำแนะนำ เสนอแนะเห็นชอบหรืออนุมัติจากคณะบุคคลตามกฎหมายนั้น" เหตุใดต้องให้นายกรัฐมนตรีได้รับการยกเว้น ไม่ต้องได้รับคำแนะนำ

(๑.๔) มาตรา ๔๔/๖ การจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวเป็นการชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้ว ตรงนี้มีการตรวจสอบในภายหลังได้อย่างไรว่าการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวมีความถูกต้อง หรือไม่ก็ควรมีการบันทึกจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวเข้าไปในระเบียบราชการตามปกติในภายหลังภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อสามารถตรวจสอบภายหลังได้ด้วย

(๑.๕) มาตรา ๔๔/๘ ไม่ช้ากว่า ๙๐ วัน มองว่านานเกินไป ควรลดลงเหลือแค่ ๑๔ วัน

๒) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ควรใช้อำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เพราะอย่างน้อยคณะกรรมการก็เป็นคนละชุดกัน ประธานกรรมการก็ต่างกัน อาจทำให้ประกาศตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ขัดแย้งกับคำสั่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้

๓) คุณดาริกา กิ่งเนตร เห็นว่า ควรให้นิยามคนต่างด้าว หรือตามกฎหมายใช้ว่าคนต่างชาติ

๔) คุณโสภักดิ์ ศะศิณิล เห็นว่า ต้องเพิ่มในเรื่องเวลาการเข้า-ออกเคหสถานและกำหนดให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่โรคระบาดทำงานหรือเรียนในเคหสถาน เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาแล้ว และสถานศึกษาในเขตจังหวัดสมุทรสาครได้นำมาใช้เป็นพื้นที่แรกและสามารถคุมการระบาดได้เป็นอย่างดี

๕) คุณกุลธิดา...

๕) คุณกุลธิดา สุรวาท เห็นว่า

(๕.๑) มาตรา ๔๑/๑ ใช้คำว่า "มีภาวะของการเกิดโรคผิดปกติมากกว่าที่เคยเป็นมา" แต่บทนิยามคำว่า "โรคระบาด" ใช้คำว่า "มีภาวะของการเกิดโรคผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา" จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำให้เหมือนกัน

(๕.๒) มาตรา ๔๑/๑ ใช้คำว่า "จะเกิดขึ้นในหรือนอกราชอาณาจักร" แต่มาตรา ๔๑/๒ ใช้คำว่า "จะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร" จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำให้เหมือนกัน

(๕.๓) มาตรา ๔๔/๔ (๓) ขอเสนอแก้ไขจากคำว่า "...หรือที่เป็นหรือมีเหตุสงสัย..." เป็น "...หรือที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัย..." เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ (๑)

(๕.๔) มาตรา ๔๔/๔ (๓) ขอเสนอแก้ไขจากคำว่า "...ตามเวลาที่กำหนด..." เป็น "...ตามระยะเวลาที่กำหนด..." เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

(๕.๕) มาตรา ๔๔/๔ (๔) ขอเสนอแก้ไขจากคำว่า "...ช่วยเหลือบุคคลที่เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง..." เป็น "...ช่วยเหลือผู้ที่เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง..." เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

(๕.๖) มาตรา ๔๔/๔ (๖) ขอเสนอแก้ไขจากคำว่า "...หรือฟื้นฟูผู้เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง..." เป็น "...หรือฟื้นฟูผู้ที่เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง..." เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

(๕.๗) มาตรา ๔๔/๙ ขอเสนอให้ใช้คำว่า "ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจเรียกผู้ที่เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง" (เพิ่มคำว่า "ที่")

(๕.๘) มาตรา ๔๔/๔ (๘) ใช้คำว่า "...ผู้สัมผัสโรคหรือผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรค..." แต่มาตรา ๔๔/๙ ใช้คำว่า "...ผู้ที่สัมผัสโรคหรือสงสัยว่าจะเป็นผู้สัมผัสโรค..." จึงขอเสนอให้แก้ไขถ้อยคำให้เหมือนกัน

๖) คุณสุรวุฒิ ชะลอสันติสกุล เห็นว่า ควรเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงด้านเศรษฐกิจ เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย

๗) คุณกฤตภาส ทองเฝือ เห็นว่า ควรมีตัวแทนบุคลากรทางการแพทย์ (ที่เป็นหมอจริง ๆ) ในการประชุมแต่ละครั้ง

๘) คุณอาทยา พงศ์ไพบูลย์ เห็นว่า ควรระบุวิธีการจัดตั้งโรงพยาบาลสนามให้เห็นชัดกว่านี้ ควรมีรูปแบบการจัดการโรงพยาบาลสนามที่ดี มีความปลอดภัยในทุกรูปแบบ

๙) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า ๓ เดือนนานเกินไป ควรมีระยะเวลาแค่ ๑ เดือนแล้วต่อไปตามความเหมาะสม

๑๐) คุณประทีน ธรรมรักษ์ เห็นว่า กรณีแยกกักคนที่เดินทางเข้ามาจากต่างประเทศ ทั้งที่เป็นคนไทยและไม่ใช่นคนไทยควรต้องเสียค่าใช้จ่ายเองหรือนายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายให้ ในประเทศอื่น ๆ ผู้เดินทางต้องรับภาระเอง ไม่ใช่ภาระของรัฐหรือประเทศปลายทาง

๑๑) คุณพระพรหม...

๑๑) คุณพีระพรรณ พันธุ์กิติคุณ เห็นว่า มาตรา ๔๔/๔ (๖) เป็นช่องทางเกิดการใช้งบประมาณที่ไม่เหมาะสม ไม่โปร่งใส ถ้าจะคงมาตรานี้ต้องกำหนดความรับผิดชอบของกรรมการและคณะรัฐมนตรีที่อนุมัติ ถ้าตรวจพบว่าไม่ได้เป็นภาวะที่เร่งด่วนจริงและมาตรา ๔๔/๔ (๑๐) การดำเนินการของสถานพยาบาลอาจมีความแตกต่างกันในอัตราค่าบริการ จึงควรให้สถานพยาบาลแสดงอัตราการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบ ถ้าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยก็ไม่ต้องอนุมัติให้สถานพยาบาลนั้น ๆ ดำเนินการบริหารวัคซีน

๑๒) คุณภริษา นนทศิริญาณกุล เห็นว่า กรรณำแก้คำผิดหรือคำตกด้วย เช่น มาตรา ๔๔/๑๐ บรรดสาม ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ต้องมีทั้งการควบคุมโรค การจัดหาวัคซีน และมาตรการเยียวยาไปพร้อม ๆ กันด้วย โปรดคำนึงถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น และให้คณะกรรมการมีหน้าที่ต้องหาทางแก้ไขปัญหาและเยียวยาผลกระทบ

๑๓) คุณเจษฎา ธนกิจเจริญกุล เห็นว่า ควรมีการเพิ่มเติมการบริหารจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินลงไปในหมวดนี้ เช่น

(๑๓.๑) เมื่อปรากฏโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์ในการบริหารจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข (เพิ่มนิยามของ “ระบบบัญชาการเหตุการณ์” ในมาตรา ๔)

(๑๓.๒) เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงในสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข คณะกรรมการอาจสั่งให้ระดมทรัพยากรด้านสาธารณสุขจากหน่วยงานภายนอกกระทรวงสาธารณสุข เพื่อสนับสนุนการดำเนินการควบคุมโรคติดต่ออันตรายร้ายแรงภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้

คำชี้แจง

เพื่อให้มีมาตรการทางกฎหมายสำหรับใช้แก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและรวดเร็ว จนเป็นอันตรายหรืออาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ ไม่ว่าโรคนั้นจะเกิดขึ้นในหรือนอกราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ จึงเห็นควรกำหนดมาตรการจำเป็นและปรับปรุงโครงสร้างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยกำหนดให้มีหมวด ๖/๑ สถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๗๘	๗๕	๑๗	๒	๒๐๔	๒๓

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เห็นว่า ควรพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

๒) คุณภริษา...

๒) คุณภริยา นนทศิริชญากุล เห็นว่า การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ไม่ใช่เหตุอันสมควรในการปฏิเสธไม่ใช้ค่าทดแทนให้กับบุคคลที่ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นต่อบุคคลหรือทรัพย์สินจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรค เพราะบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าวของทางราชการย่อมจะเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งที่ความเสียหายเกิดจากการกระทำของทางราชการเอง ไม่ใช่การกระทำของบุคคลผู้เสียหายแต่อย่างใด ขอสำนักงานพิจารณาไม่ให้มีข้อยกเว้นความรับผิดชอบนี้

คำชี้แจง

เพื่อให้มีมาตรการในการบรรเทาความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินการป้องกันควบคุมโรคในสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขที่เหมาะสม จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อยกเว้นไม่ให้นำเรื่อง การชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมาใช้บังคับในกรณีที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ การกระทำหรืองดเว้นการกระทำใดที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้แล้ว แม้การกระทำหรืองดเว้นการกระทำนั้นจะเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ให้ดำเนินการลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้เพียงบทเดียว โดยมีให้นำความในมาตรา ๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีที่สั่งตามมาตรา ๙/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๑ ผู้ใดล่วงรู้ความลับหรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๔๔/๙ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกที่ออกตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ (๖) มาตรา ๒๘ (๖) หรือมาตรา ๔๕ (๑) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้รับคำสั่งที่สั่งตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละแปดพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ

ตามความใน...

ตามความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งให้มารับการตรวจหรือรักษารับการตรวจในทางแพทย์ รับการชันสูตรทางการแพทย์ หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะสั่งให้แยกกักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะเห็นว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัยก็ได้

มาตรา ๕๕ ผู้ใดขัดขวางการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๓๔ (๘) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือมาตรา ๔๕ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ได้รับคำสั่งให้อยู่ในที่เอกเทศผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบของที่เอกเทศ ตามมาตรา ๓๔/๑ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔/๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดได้รับคำสั่งให้หยุดการดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๓ วรรคสี่แล้วไม่หยุดดำเนินการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทจนกว่าจะหยุดดำเนินการ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔/๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๖๐ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๙ ถ้าได้กระทำในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ผู้นั้นต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดไปยังบุคคลอื่นตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมาตรการที่ออกตามมาตรา ๔๔/๔ (๓) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดไปยังบุคคลอื่นตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องติดตั้งโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันตามมาตรา ๔๔/๙ วรรคสอง แล้วไม่ติดตั้ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหา...

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยใช้บังคับแล้ว ให้บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยและให้อัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖๖๒	๗๓.๖	๓๓	๓.๗	๒๐๔	๒๒.๗

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณจิรัชย์ ดีเดช เห็นว่า ในการใช้บทลงโทษ ควรพิจารณาไปตามความเหมาะสมด้วยยกตัวอย่างที่ชัดเจนมาก ๆ เช่น หากมีผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ แต่ผู้นั้นไม่มีความรู้ในเรื่องโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันหรือไม่สามารถที่จะติดตั้งได้ด้วยเหตุจำเป็นอะไรก็ตาม ก็ควรอนุโลมหรือลดหลั่นโทษกันไป บางครั้งก็ควรมองข้ามกฎหมายและมองตามความเหมาะสมและความเป็นจริงมากกว่า

๒) คุณกิตติ เห็นว่า บทกำหนดโทษสูงกว่ากฎหมายอื่นบางฉบับ และการกำหนดโทษเป็น ๒ เท่าในสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขด้วยจะมีการใช้บังคับอย่างไรให้มีความเหมาะสมและยุติธรรมกับทั้งสองฝ่ายเนื่องจากอัตราโทษสูงมาก

๓) คุณรัชนิกร มณีศิริ เห็นว่า ควรกำหนดบทลงโทษทั้งแพ่งและทางอาญาในชั้นสูงสุด เนื่องจากการนำเชื้อโรคไปติดผู้อื่นถือเป็นการทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยเจตนา ซึ่งหากทำให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิต ก็เท่ากับการฆ่าคนตายโดยเจตนา หรืออาจลงโทษให้ไปช่วยงานโควิดของรัฐ ตลอดระยะเวลาที่มีการระบาดของโรค ทั้งนี้ บทลงโทษควรลงโทษอย่างจริงจังเพื่อให้ประชาชนไม่กล้าฝ่าฝืน

๔) คุณโสภักดิ์ ศะศิณิล เห็นว่า การปกปิดข้อมูลในการเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ ต้องมีโทษสถานหนักโดยจำคุก ๓๐ ปี

๕) คุณสุชาดา กิยะแพทย์ เห็นว่า

(๕.๑) มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีที่สั่งตามมาตรา ๙/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕.๒) มาตรา ๕๑ ผู้ใดล่วงรู้ความลับหรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๔๔/๙ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุก ๑ ปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕.๓) มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกที่ออกตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ (๖) มาตรา ๒๘ (๖) หรือมาตรา ๔๕ (๑) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๕.๔) มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๕.๕) มาตรา ๕๔...

(๕.๕) มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้รับคำสั่งที่สั่งตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งให้มารับการตรวจหรือรักษา รับการตรวจในทางแพทย์ รับการชันสูตรทางการแพทย์ หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะสั่งให้แยกกักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะเห็นว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัยก็ได้

(๕.๖) มาตรา ๕๕ ผู้ใดขัดขวางการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๓๔ (๘) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือมาตรา ๔๕ (๒)) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๕.๗) มาตรา ๕๖ ผู้ได้รับคำสั่งให้อยู่ในที่เฝ้าระวังผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบของที่เฝ้าระวังตามมาตรา ๓๔/๑ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔/๔ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งแสนบาท

(๕.๘) มาตรา ๕๗ ผู้ใดได้รับคำสั่งให้หยุดการดำเนินการตามมาตรา ๓๔/๓ วรรคสี่แล้วไม่หยุดดำเนินการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทจนกว่าจะหยุดดำเนินการ

(๕.๙) มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔/๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๕.๑๐) มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๕.๑๑) มาตรา ๖๐ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๙ ถ้าได้กระทำในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ผู้นั้นต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดไปยังบุคคลอื่นตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕.๑๒) มาตรา ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมาตรการที่ออกตามมาตรา ๔๔/๔ (๓) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดไปยังบุคคลอื่นตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๕.๑๓) มาตรา ๖๒ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องติดตั้งโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันตามมาตรา ๔๔/๙ วรรคสอง แล้วไม่ติดตั้ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๕.๑๔) มาตรา ๖๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕.๑๕) มาตรา ๖๔...

(๕.๑๕) มาตรา ๖๔ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยใช้บังคับแล้ว ให้บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยและให้อัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย

๖) คุณกฤตภาส ทองเผื่อ เห็นว่า มาตรา ๖๒ ควรพัฒนาแอปพลิเคชันให้ครอบคลุมแบบ all-in-one

๗) คุณเรณูศรี ธนวัฒนพงศ์ชัย เห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับการปรับเงิน เพราะบางคนคงไม่มีจ่าย แต่เห็นด้วยกับการให้จ่ายค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำการฝ่าฝืนโดยเจตนา

๘) คุณนางนลินี อ่ำอ้อม เห็นว่า ค่าปรับแพงไป ถ้าไม่มีเงินจ่ายจะทำอย่างไร

๙) คุณพระพรณ พันธุ์ภักดีคุณ เห็นว่า มาตรา ๖๒ อ่านไม่เข้าใจว่าผู้ที่มีหน้าที่คือใคร ควรมีการลงโทษเจ้าหน้าที่ที่อาจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือใช้วิธีการที่ไม่เป็นสากล

๑๐) คุณสุพัตรา นิลศิริ เห็นว่า แอปพลิเคชันควรเสถียรและง่ายต่อการใช้งาน เพื่อให้สะดวกในการใช้งาน

๑๑) คุณภริษา นนทศิริชญากุล เห็นว่า มาตรา ๖๒ ควรเพิ่มเติมคำว่า "โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร" ก่อนหน้าระวางโทษด้วย โปรดคำนึงถึงเหตุผลจำเป็นอื่นใดที่ประชาชนบางรายแม้จะมีโทรศัพท์มือถือก็ไม่อาจติดตั้งแอปพลิเคชันให้ได้ เช่น ปัญหาหน่วยความจำไม่พอ หรือปัญหาการไม่มีสัญญาณแพ็กเกจอินเทอร์เน็ต (ทำให้แม้จะติดตั้ง ก็ไม่อาจใช้ประโยชน์ได้อยู่ดี)

๑๒) คุณกัลยวันต์ สวนครามดี เห็นว่า มาตรา ๖๒ ควรคำนึงถึงประชาชนที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตหรือไม่สามารถเข้า Application ได้ด้วย หรือหากเป็นการบังคับควรมีมาตรการในการช่วยเหลือให้ประชาชนกลุ่มดังกล่าวเข้าถึงเครื่องมือสื่อสาร/ค่าใช้จ่ายสิ้นเปลืองที่จะเกิดขึ้นได้

๑๓) คุณณัฐปภัสร เบ็ญจพงษ์ เห็นว่า การประกาศรายชื่อผู้ป่วยให้เว้นชื่อได้ แต่ให้บอกสถานที่โดยละเอียด เลขที่อยู่ ตำบล อำเภอ จังหวัด หากปิดบังหรือให้ข้อมูลเท็จ มีโทษปรับ ๓ แสนบาท จำคุก ๑ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับและเบี้ยปรับอีกวันละ ๑ หมื่นบาท

๑๔) คุณวิทักษ์ วิทักษบุตร เห็นว่า มาตรา ๕๓ ผิดมาตรา ๓๑ เสนอปรับหนึ่งแสนบาท ถ้าอยู่ในระหว่างพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เสนอปรับห้าแสนบาท

๑๕) คุณนิธิตัน รุจิไชยวัฒน์ เห็นว่า ขอความอนุเคราะห์ กองกฎหมาย ได้ออกระเบียบกรมควบคุมโรค ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมโรค พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานด้วย เนื่องจากการออกปฏิบัติกำกับดูแล บังคับใช้กฎหมาย คำสั่ง และงานบางครั้ง ต้องใช้พลังกาย พลังใจ ที่งานที่ต้องร่วมปฏิบัติเป็นทีม หากจะให้หัวหน้าหน่วยที่นำพาไปปฏิบัติงานโดยใช้จ่ายเงินส่วนตัวของตัวองงานคงจะเกิดผลในทางปฏิบัติที่เห็นเป็นรูปธรรมค่อนข้างยาก เพราะผู้ที่ละเมิดกฎหมาย คำสั่ง ควรที่จะต้องถูกลงโทษ และมีการช่วยเหลือสังคมจากการเสียค่าปรับในส่วนที่กล่าวมาข้างต้นด้วย

๑๖) คุณวิลาวลัย พุ่มอยู่ เห็นว่า เพิ่มข้อความมาตรา ๕๕ "หรือให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ"

คำชี้แจง

เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อาจส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชน และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นควรกำหนดให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษทางอาญา และปรับปรุงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๔ “ให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง

ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อครบกำหนดเวลาแล้วยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งตามที่เห็นสมควรให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม”

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๐๐	๗๗.๙	๑๔	๑.๕	๑๘๕	๒๐.๖

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุขิกโพธิ์ เห็นว่า เนื่องจากผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติมี ๒ ตำแหน่ง อำนาจการใช้จึงอาจขัดแย้งกัน ไม่ควรให้มีผู้รักษาการสองคน

๒) คุณธงชน เพ็ญภักดิ์ เห็นว่า ระยะเวลาดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสิ้นเกินไปควรกำหนดเป็น ๑๒๐ วัน

๓) คุณพีระพรรณ พันธุ์ภักดีคุณ เห็นว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิควรมีด้านทันตกรรม เกษตรกรรม เทคนิคการแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ ร่วมหรือไม่ ควรกำหนดที่มาของกรรมการว่าได้อย่างไร

คำชี้แจง

เนื่องจากการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จึงเห็นควรกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๕ ให้ประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) มาตรา ๗ มาตรา ๓๑ วรรคสอง มาตรา ๓๔ วรรคสาม มาตรา ๔๑ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีประกาศตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เห็นด้วย...

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๑๓	๗๙	๙	๑	๑๗๗	๒๐

- ไม่มีความเห็น -

ประเด็นที่ ๓๖ บรรดาประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๓	๘๒	๑๐	๑	๑๕๖	๑๗

โดยมีความเห็นดังนี้

- ๑) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า ควรกำหนดระยะเวลายกเลิกระเบียบเก่าเพื่อป้องกันการสับสน
- ๒) คุณสุชาดา กิยะแพทย์ เห็นว่า ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ และใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้แทน เพื่อไม่ให้กฎหมายทับซ้อนหรือใช้หลายฉบับมากจนเกินไป

คำชี้แจง

เพื่อเป็นการรองรับระเบียบคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ และการกำหนดชื่อ อาการสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาดที่ประกาศโดยอธิบดีกรมควบคุมโรคตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเห็นควรกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๗ ในกรณีที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือว่าบรรดาข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง ที่นายกรัฐมนตรีออกโดยอาศัยอำนาจ ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ และบรรดาข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งของ

นายกรัฐมนตรี...

นายกรัฐมนตรีดังกล่าว หรือที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมาตรการที่ออกหรือกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการจะได้มีมติให้ยกเลิกหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๒๔	๘๐.๕	๑๖	๑.๘	๑๕๙	๑๗.๗

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า ขอแก้ไขความเห็นเรื่องระยะเวลาการบังคับใช้น่าจะให้ผลอีก ๖๐ วัน เนื่องจากอาจมีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติระบบสุขภาพปฐมภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า ควรตัดข้อความตั้งแต่ “ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมาตรการที่ออกหรือกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าคณะกรรมการจะได้มีมติให้ยกเลิกหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น” ออก

คำชี้แจง

เพื่อเป็นการรองรับในกรณีที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังกล่าว หรือที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลจนกว่าคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติตามมาตรา ๔๔/๓ จะได้มีมติยกเลิกหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น จึงเห็นควรกำหนดบทเฉพาะกาลรองรับในกรณีดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นที่ ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ/ไม่ออกความเห็น	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๗๓๙	๘๒	๑๘	๒	๑๔๒	๑๖

โดยมีความเห็น...

โดยมีความเห็นดังนี้

๑) คุณพงษ์ศักดิ์ ศรีมุสิกโพธิ์ เห็นว่า กฎหมายที่มีผู้รักษาการสองคนทำให้ขาดความเป็นเอกภาพเหมือนมีแม่ทัพภาค ๒ คนในพื้นที่เดียวกัน นายกรัฐมนตรีสามารถสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ไม่จำเป็นต้องให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ถ้าจะให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็เป็นเพียงกรรมการ ไม่ต้องรักษาการ

๒) คุณสิทธิชัย เจริญกิตติศัพท์ เห็นว่า ควรจะเป็นคนเดียวหรือไม่

๓) คุณเฉลิมเดช เนื่องสุวรรณลักษณ์ เห็นว่า ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๔) คุณวาทิกษ์ พิมพวงศ์ เห็นว่า ผู้รักษาการมี ๒ คน อาจขาดเอกภาพ ควรพิจารณาให้มีผู้แทนหน่วยงานความมั่นคงในระดับจังหวัดด้วย (คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด)

๕) คุณจตุภูมิ โกมาสถิต เห็นว่า เลือกคนใดคนหนึ่งก็น่าจะพอแล้ว

คำชี้แจง

เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว จำเป็นต้องมีผู้รักษาการเพื่อกำกับการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ จึงเห็นควรกำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการในร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมควบคุมโรค ได้พิจารณาความคิดเห็นและข้อสังเกตข้างต้นแล้ว เห็นว่า โดยส่วนใหญ่ไม่มีผู้ใดมีความเห็นที่ขัดหรือแย้งในหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสร็จแล้ว โดยจะดำเนินการนำความคิดเห็นและข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้นมาประกอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

จัดทำโดย กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค
มิถุนายน ๒๕๖๔